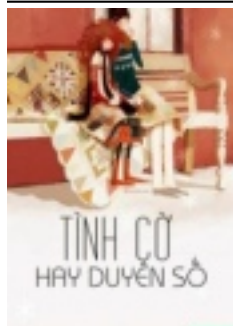

Tình Cờ Hay Duyên Số

Contents

Tình Cờ Hay Duyên Số	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	7
3. Chương 3	11
4. Chương 4	17
5. Chương 5	21
6. Chương 6	25
7. Chương 7	30
8. Chương 8	34
9. Chương 9	39

Tình Cờ Hay Duyên Số

Giới thiệu

- Mình chia tay đi. peter nói với nó 1 cách dứt khoát. - Lý do là gì? nó ngạc nhiên tròn mắt nhìn peter.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tinh-co-hay-duyen-so>

1. Chương 1

- mình chia tay đi. peter nói với nó 1 cách dứt khoát.
- lý do là gì? nó ngạc nhiên tròn mắt nhìn peter, vì 2 đứa nó đang vui vẻ chẳng giận hờn gì nhau.
- chỉ là không hợp nhau chúng ta nên làm bạn thôi. peter bình thản nói với khuôn mặt lạnh lùng không chút biểu cảm.
- uh, thì chia tay. nó nói là tim như vỡ ra từng mảnh...nói quay lưng và bước đi.

- để anh đưa em về. peter nói với theo nó

- không cần, chia tay từ bây giờ, thì chẳng còn trách nhiệm hay lý do gì a phải lo cho e. nó cố nói với giọng bình thản nhưng không ngăn được dòng nước mắt đang cay cay khoé mắt.

...

1 tuần sau đó, nó đi dạo 1 mình, những nơi từng là nơi hẹn hò của 2 đứa những kỉ niệm đẹp như đang cào xé tim nó. peter một người lạnh lùng nhưng lại làm tim nó rung động...nó muốn níu kéo nhưng đã hứa khi tỏ tình với a rằng khi chia tay sẽ không níu kéo, cho nhau tự do khi cảm thấy hết yêu...có lẽ tình yêu của nó chưa đủ để làm con tim lạnh lùng của a rung động.

nó quyết định rời xa nơi nhiều kỉ niệm này 1 thời gian, để làm cho những vết thương được lành lại. đến 1 nơi không có bức chân của a và cũng chẳng có bất kì kỉ niệm nào về a.

.....

chuyến máy bay đáp cánh tại Hà Nội lúc 5 chiều...không khí không quá nóng nhưng sự oi bức và ồn ào, đông đúc làm cho nó khó chịu và mệt mỏi. bắt taxi về 1 khách sạn trên đường Quốc Tử Giám mà kì nghỉ lần trước có dịp ra Hà Nội với gia đình mà cũng là nơi duy nhất nó biết tại HN. nó chưa báo cho gia đình và bạn bè biết vì muốn thay đổi không khí và dành chút thời gian riêng ình trước khi về lại SG.

mệt mỏi làm thu tục book phòng. nó đi tắm và lăn ra ngủ 1 giấc sau những mệt mỏi của ngày đầu tiên quay về nước. giật mình dậy, nó lẩn suy nghĩ băng khuôn về điều gì đó hay nó bắt đầu nhớ a. nó choàng ngồi dậy, đánh nhẹ lên trán và lắc đầu nói với chính mình

- quên đi, mày về đây để xả stress, để vui lại...phải bắt đầu thôi...enjoy HN nào.

nó thay đồ và chọn 1 quán Bar để tới đó...nó không thích đi bả, không thích tiếng nhạc ồn ào, và cũng chẳng thích thú gì thử những ngụm rượu chát đắng đó. nhưng nó lựa đến bar, càng không thích thì lại muốn thử, biết đâu nó sẽ thay đổi mình 1 chút...ngoài ra nó cũng chẳng biết đi đâu ở chốn HN này.

.....

nó chọn 1 góc trong quán Bar, và 1 ly cocktail nhẹ. tiếng nhạc ồn ào làm tim nó đập mạnh hơn, có lẽ vì chưa quen. ngồi im quan sát mọi người, những group người tụ tập thì nhau uống những ly rượu đắng chát đó...trên sàn nhảy mọi người đang trình diễn nhảy nhót mà có cho tiền nó cũng chẳng dám nhảy. kết luận ra nơi này không dành cho nó. lướt lại 1 vòng chung quanh trước khi rời quán bar, mắt nó dừng lại ở 1 bàn, những anh chàng đang ngồi tán gẫu ở chốn ồn ào này và hẳn là những anh chàng đẹp trai công tử, dù không thấy rõ dưới ánh đèn mờ mờ ảo ảo nhưng nó có thể đoán được, bởi cách của những cô gái đứng cạnh mấy chàng đang o bế mấy a chàng này và nhiều những cô gái khác cũng đang muốn tạo sự chú ý của mấy a chàng. nhưng lại nó tập trung vào 1 a chàng có vẻ chẳng để ý gì đến những cô nàng ở cạnh mình, vẻ bất cần và đang nhìn về 1 nơi nào đó. nó mỉm cười với ý tưởng vừa lóe trong đầu nó. đứng dậy và bước lại gần 1 cách không ngần ngại.

Duy hôm nay bỗng thấy trống trải 1 cách không giải thích được, rồi cũng như mọi buổi tối như mọi cuối tuần nói nhác điện thoại lên và rủ 1 cô nàng nào đó trong những cô nàng đang đổ gục trước a...1 công tử nhà giàu và galang. tụ tập với tụ bạn...lại đi bar, hôm nay a cũng chẳng mấy hứng đến đó nhưng cũng chẳng biết đi đâu nên đành theo tụ bạn...mọi sự chú ý của a từ khi bước vô quán được đổ dồn về 1 cô gái bí ẩn ở 1 góc bàn. hình như cô không đi cùng bạn, và từ chối hết những lời tán tỉnh của những a chàng bên cạnh, im lặng và nhìn mọi người chung quanh, thỉnh thoảng cô nhìn về hướng bàn của a. 1 lúc Duy thấy cô đang đứng dậy chuẩn bị rời quán, nhưng hình như đang tiến gần về bàn của a thì phải.

.....

nó đứng trước mặt a chàng, có lẽ a hơi ngạc nhiên khi thấy nó. nó kê gần tai a để a có thể nghe rõ nó nói gì

- hình như a không thích thú mấy ở chỗ này.

- sao e biết, mà chúng ta có quen nhau không nhỉ?

- quan sát là thấy thôi, không quen nhưng rồi sẽ quen.

a nhìn cô mỉm cười với cách bắt chuyện của cô bé, nghe giọng cô là người miền nam.

- e cũng không thích gì ở chỗ này, tính ra khỏi đây đổi không khí. a muốn đi cùng không. nó chẳng hiểu lý do gì mà nó dám đến bắt chuyện và rủ a chàng này đi cùng nó, nó chẳng còn quan tâm rằng a chàng này là người tốt hay xấu, có lẽ ly cocktail vừa rồi cũng làm nó hơi say chẳng.

Duy ngạc nhiên với đề nghị của cô nhưng cũng đúng là a không muốn ở lại đây thêm nữa, nên đồng ý rời khỏi đây, a báo hiệu ấy thằng bạn biết và tụi nó chào tạm biệt a với nụ cười đầy ẩn ý.

....

- e tính rủ a đi đâu? Duy hỏi cô bé

- tùy a, e không biết chỗ nào ở HN. nó đáp 1 cách thờ ơ.

- ok, đứng đợi a chút, a đi lấy xe, rồi mình đi. Duy nói với nó, rồi đi lấy xe, trong đầu a " đúng là 1 cô bé lạ lùng"

- lên xe e, a sẽ chở e đi dạo. a nói với nó, và nó chỉ mỉm cười đáp lại.

- e không sợ hãi?

- sợ gì a?

- thì sợ a là người xấu.

- e đủ lớn để biết đối phó với người xấu và e được cho là có linh cảm và quan sát tốt về người khác. a không tốt nhưng cũng chưa phải là người xấu đến mức có thể làm gì được e. nó mỉm cười trả lời a

- duy cười trả lời nó, có thể nhưng chưa chắc nha cô bé. đừng dễ ngả lời đi với 1 tên con trai vào giờ này, coi như hôm nay a đóng vai người tốt với e vậy.

- vậy thì a ráng đóng cho đạt nha. cả hai cười rồi chìm vào khoảng không im lặng.

duy im lặng ra có thể nhìn cô qua kính chiếu hậu, cô đang nhìn xa xăm đâu đó mà cũng để tâm đang đi cùng a. nét mặt cô rất thanh nhưng lại có chút vẻ bất cần.

- sao e lại đi bar 1 mình.

- vì muốn kiểm tra lại

- kiểm tra gì vậy cô bé? xem a chàng của cô bé có trong đó không hả??

- a chỉ được suy nghĩ lung tung, e không phải những cô nàng hay ghen đi kiểm tra người mình yêu đâu.

- cô nàng nào cũng nói vậy, nhưng có cô nào làm được

- nghe a nói có vẻ chắc a cũng nhiều ng iu lắm hen?

- có thể nói vậy.

- e kiểm tra lại xem đó có phải nơi dành ỉn không?

- vậy là không rồi, đúng không cô bé?

- uh, nhưng e không phải là cô bé nha. mà e chưa biết tên a

- a tên duy, còn e

- e?? a thích gọi tên gì thì gọi

- e này ngộ hen, sao lại muốn gọi tên gì thì gọi.

- vậy cứ coi như tên e là Gió đi... cô mỉm cười tinh nghịch

- a tính chở e đi đâu

- đến quán cafe a thích

- chắc những cặp iu nhau, hay chạy lòng vòng vậy hả a

- uh, e chưa iu sao mà hỏi vậy.

nó im lặng không trả lời câu hỏi của a.

đến quán cô chọn 1 bàn trong góc, như lúc ở bar.

- e có vẻ thích ngồi ở góc quá hen

- ngồi ở góc, a có thể quan sát mọi người 1 cách âm thầm.

nó gọi 1 ly latte với 2.5 đường.

- e cho nhiều đường như vậy sẽ mất vị cafe. Duy ngạc nhiên khi cô cho thêm đường vô latte 1 loại cà phê nhẹ

- e không uống dc loại cà phê đắng, nhưng chẳng hiểu sao lại thích mùi vị 1 chút đắng nhưng lại có vị ngọt.

Duy mỉm cười cô bé thật lạ với a, những cô bé a wen luôn nhìn mặt khi thử ngậm cafe...lúc nào cũng chỉ gọi sinh tố khi tới quán cafe.

- a cũng bí chọn quán hen, yên tĩnh nhưng không quá buồn chán.

- uh cũng có lúc cần yên tĩnh mà e.

giờ ngồi đối diện với cô a mới có thể nhìn kĩ khuôn mặt cô, cô không gọi là đẹp nhưng có gì đó dễ thương, chắc tại lún đồng xu hiện lên mỗi khi cô cười.

- giờ nhìn thì thấy a cũng đẹp trai hen, chắc nhiều cô theo lắm. cô nói giọng tỉnh nghịch chọc a, chẳng hiểu sao cô lại đi theo 1 tên lạ hoắt, không quen bit, nhưng lại linh cảm cho cô biết a sẽ không làm hại gì cô.

- uh thì có thể cho là vậy. a tỉnh nghịch đá lông nheo khi trả lời.

- a làm gì?

- a làm văn phòng thui e ah. Duy đáp lại, nếu không muốn nói ra là a là trưởng phòng kinh doanh của công ty gia đình do ba a làm giám đốc.

- oh, hèn chi nhiều cô theo a, ít ra a đẹp trai, và công việc ổn định.

- còn e

- e hả? e thất nghiệp, không có gì là ổn định.

a cười với cách nói chuyện của cô, không giống như những cô nàng a từng quen, luôn tỏ ra dịu dàng và nhỏ nhẹ.

- vậy e có nằm trong những số cô nàng sẽ đổ trước a chàng đẹp trai và công việc ổn định như a không.

- không. nếu vậy thì e sẽ đổ trước cả trăm ng hả a. mà a cũng đâu hẳn là đẹp trai lắm hahaha...chưa đủ trình độ dùng mỹ nam kế với e được.

Duy cười trước sự lén lỉnh của cô bé tự ình cái tên là Gió.

- sao e thích gọi là gió

- uh thì gió luôn tự do và mang cảm giác dễ chịu. không bị gò bó vô bất cứ điều gì.

nói chuyện 1 lúc nó nói a chở nó về khách sạn, vì cũng bắt đầu thấy mệt, có lẽ tác dụng ly cocktail bắt đầu có tác dụng đến nó. a chở nó về trước khách sạn rồi hỏi nó.

- e ở HN bao lâu?

- e chưa biết nữa, có lẽ là 1 tuần, nhưng có lẽ là 1 ngày. chưa có kế hoạch a ah.

- vậy nếu cần người hướng dẫn viên khi e ở đây thì liên lạc với a nhé. duy nói và đưa số dt cho nó.

- vậy e thay đổi sẽ ở đây 1 tuần.

- e lên kế hoạch nhanh nhĩ. duy lén lỉnh chọc nó.

- e không cần hướng dẫn viên, nhưng cần ng iu trong 1 tuần ở HN, a giúp được không.

Duy ngạc nhiên về câu nói của nó nhưng cũng đồng ý, chẳng hiểu sao a cứ bị xuôi theo cô bé này, nhưng thay đổi cuộc sống nhàm chán của a 1 chút, chẳng lẽ có gì là không hay.

- vậy nha, thoả thuận làm ng iu e 1 tuần, a ráng làm tròn trách nhiệm nha. nhưng chắc chắn là sau 1 tuần a không iu e đó. nó đá lông nheo tinh nghịch chọc a.

-uh. duy mỉm cười với suy nghĩ trong đầu 1 tuần thì sao a iu đc, bao nhiêu cô nàng theo a bao lâu còn chưa làm a rung động thì sao cô bé có thể.

nó hôn nhẹ lên má a tinh nghịch nói thui chào tạm biệt ng iu của Gió. e đi vô đây mai gặp a.

nó quay lưng đi vô mà không ngoảnh lại... duy đứng đó chưa hết ngạc nhiên vì sự bạo dạn của cô bé, nghe cô bé đi vô rồi a chạy về nhà, trên đường mỉm cười nghĩ lại cuộc gặp gỡ tình cờ của a với cô bé Gió. chắc là sẽ thú vị lắm đây.

.....

còn tiếp

Duy từ tối qua đến giờ a không thể nào diễn tả nỗi cảm giác của mình, sự tò mò về cô bé từ trên trời rớt xuống nhưng lại thú vị. con gái SG luôn bạo dạn và dễ thương như vậy sao. thức giấc không còn cảm giác nhàm chán vì mỗi nhau đều giống nhau nữa. a cảm thấy háng hái và chờ đợi chuyện gì sẽ diễn ra tiếp.

Nó tỉnh giấc 1 cách ểu oải, nhưng khi nhìn thấy mẫu giấy với số dt nó chợt mỉm cười...haizzz, chẳng hiểu nỗi nó đã làm gì, a chàng đó cũng lạ chẳng kém gì như những thứ đang diễn ra, mọi chuyện nằm ngoài sức tưởng tượng của nó. tự nói với chính mình thôi kệ, chuyện tới đâu thì tới.

nó chuẩn bị rời khách sạn cho 1 ngày tham quan HN, xuống bàn tiếp tân gửi chìa khoá phòng, thì cô tiếp tân đưa cho nó 1 lời nhắn với nụ cười chẳng hiểu nỗi.

" chào con mèo lười! a ghé qua nhưng e vẫn chưa dậy. gọi cho a khi nhận được lời nhắn này nhé. người iu 7 ngày của e"

đọc xong lời nhắn, nó mỉm cười thầm nghĩ anh chàng này cũng bít kìa gái và lãng mạn đó chứ. nó gọi cho Duy.

- alo...

-....

- alo, ai vậy??

- a, e nè.

- e nào?? e phải nói tên a mới nhớ nỗi. duy vui mừng khi bit cô gọi a nhưng vẫn tinh nghịch chọc cô

- oh, nếu vậy thì thui, chào a chắc e gọi lộn số. cô bình thản trả lời, có lẽ mới ngủ dậy cô chưa có tinh thần hùa vào cho đùa của a

- trời, sao e lạnh lùng giữ vậy? e mới dậy hả? tính đi đâu không?

- e không bít nữa, người iu e đâu để e bơ vơ thế này. cô nhận ra mình đang nói chuyện với ng iu hờ, nên liền quay wa giọng không nheo với a

- a bận làm, chút nữa xong a gọi cho e.

- oh, vậy thì a cứ làm đi, e đi lòng vòng HN tham quan chút. bye bye a nha.

cúp máy xong. Duy vui vì cô liên lạc với a, không phải mọi chuyện chấm dứt từ hôm qua, mà a đã trở thành ng iu 7 ngày của cô, chẳng hiểu sao lại cảm thấy vui vui trong lòng, bít bao cô nàng theo a nhưng a chưa từng có cảm giác hồi hộp đợi dt của 1 ai đó như vậy. rồi lại lo cô sẽ làm gì, đi đâu vì cô chẳng bít gì về HN.

Nó hơi chút thất vọng, cứ nghĩ a chàng hnay sẽ chở nó đi lòng vòng HN. nhưng thui ng iu hờ thì vậy thui, chỉ khi rảnh mới nghĩ đến nhau. mà nó và a chỉ giống như 1 trò chơi thui mà. nhưng nếu được nó vẫn muốn a đóng trọn vai ng iu, còn nó đóng trọn vai cô nàng ng iu được không nhé. chỉ có 7 ngày thui mà, sao đó nó và a chẳng còn gặp lại nhau, thì cứ tha hồ là chính mình, làm gì mình thích đi, nó nghĩ trong đầu rồi lấy dt ra nt cho a.

- a nè, a có đóng tốt dc vai ng iu của e không?

- a sẽ cố. a trả lời chẳng bít sao cô bé hỏi vậy.

- ng iu tốt phải dành nhiều thời gian cho ng mình iu phải không a?

- uh, a sẽ làm

- 7 ngày không wa' dài đúng không a, vậy a dành trọn 7 ngày cho e dc không.

Duy suy nghĩ 1 lúc. 7 ngày không dài, mà a cũng đang cần nghỉ ngơi 1 chút, công việc đang làm a phát chán lên nên cũng chẳng có tâm trạng để làm. haiz, thủ xếp rồi nghỉ 1 tuần xả stress đã. chẳng khó khăn gì cho Duy xin nghỉ 1 tuần vì ba a là giám đốc, sau khi hứa thu xếp mọi chuyện ổn thoả ở công ty.

- uh thì a sẽ xếp.

....

nó đi bộ dọc những con phố, nhưng cũng chẳng có đích đến. nghĩ đến a chàng nói thu xếp là thu xếp như thế nào, đang hơi bực mình thì Duy gọi.

- e nghe nè a.

- e đang ở đâu vậy?

- không bít nữa, e đâu bít đường ở đây...cứ đi thui, a thu xếp công việc sao rồi.

- haiz, cô bé này, đi lạc rồi a bít đâu mà tìm. e đưa dt cho ai bên cạnh a nè coi e đang ở đâu.

nó ngóng xung quanh, rồi đưa dt cho 1 chị bán hàng rong, để nói chuyện với a. chị bán hàng nè với a mà nhìn có cười. nó nghĩ a chàng này nói gì với chị ấy vậy. chị nói cho a bít rồi đưa dt lại cho nó.

- e đứng yên đó, đừng đi lung tung, 5p sau a có mặt.

nó cúp máy mà thấy trong lòng hơi vui vui, cứ như sắp dc gặp ng iu thật vậy.

- e giận hờn đi như vậy, ng iu e lo lắng đấy. chị bán hàng mỉm cười nói với nó.

- dạ. nó mỉm cười lịch sự đáp lại chị mà trong lòng nó nghĩ a chàng này nói gì với chị mà chị lại nói với nó như vậy.

- e ở SG ra thăm ả hả? iu nhau lâu chưa.

- dạ cũng mới thui chị.

- chắc a chàng lo lắm đây, sợ cô ng iu bị bắt cóc mà, nên cứ dặn chị đừng để e đi đâu hết.

- dạ...nó cảm giác mặt nó nóng và đỏ lên vì ngại.

nó thấy 1 a chàng đang chạy vội tới, mà thật ra nó cũng không nhớ rõ lắm về khuôn mặt a chàng. Duy ngừng lại trước mặt cô. nói giọng trách hờn với nó.

- lần sau không bít đường đừng đi lung tung vậy chứ e. rồi quay qua cảm ơn chị bán hàng.

nó leo lên xe cũng bực mình không kém, tự nhiên bị mắng là sao, thậm nghĩ tui là gì của a chứ.

- a bận làm thì e tự đi chứ a muốn e làm gì? tại sao lại la e

- không phải la, tại a hơi lo thui? Duy xuống giọng, mà cũng lạ lần đầu tiên a xuống giọng khi đang bực mình, nếu là mấy cô bồ a thì đã riu rít xin lỗi khi thấy a bực mình.

nó im lặng chẳng thèm nói lại

- e giận a hả?

2. Chương 2

- không

- không mà sao lặng vậy cô bé, theo yêu cầu của e, a nghỉ làm 7 ngày để làm hướng dẫn viên cho e nè.

- thật sao a. nó mìn cưới mà quên hết giận hờn.

- uh, vì a là ng iu tốt mà.

- mà sao a cứ gọi e cô bé vậy, nhìn kĩ lại e cũng chỉ nhỏ hơn a 2 hoặc 3 tuổi thôi.

- không gọi cô bé thì gọi e là gì đây?

- là e thui hay honey, darling. nó tính nghịch chọc a

- e muốn làm gì hôm nay?

- uh thì coi như là buổi đầu hẹn hò của a và e, mình sẽ đi coi phim, rùi đi dạo. nhưng trước hết a chở e đi ăn sáng, e đói wa rùi. nó nói giọng nhõng nhẽo với a.

trời sao cô bé dễ thương quá. Duy thầm nghĩ. rùi chở cô bé đến quán quen thuộc của a.

dừng trước nhà hàng. cô chớp mắt hỏi a.

- a hay ăn sáng ở đây hả? waw lương văn phòng của a chắc cũng đỡ dần hen.

Duy wen mắt cô bé chẳng bít gì về gia cảnh của a.

- uh cũng tạm đủ xài thui e. Duy gãi đầu trả lời.

- e quán bình dân nào đó thui a. e không thích mấy chỗ này. ngồi quán bình dân thấy thoải mái hơn.

Duy chở cô đi lòng vòng ăn, nó đòi a mua những món đồ bán trên vỉa hè, như cô nói những món đồ đó dễ thương. với a cô bé thật đơn giản, bình dị không cầu kì. những cô nàng thích a, có lẽ vì vẻ bề ngoài và vì gia đình khá giả của a, luôn thích những nơi sang trọng và những món quà có giá trị. có lẽ vì thế a thấy những cô nàng dần trở nên nhàm chán

- e muốn coi phim gì.

- a chọn đi nhưng phim hài nha, nếu chọn phim tình cảm buồn mà e khóc là bắt đền a đó

- không phải các cô nàng thích phim tình cảm khóc sướt mướt đó sao

- a cũng rành quá hen. nó liếc xéo a.

- hihi thì cũng có chút kinh nghiệm mà e

- đi với ng iu thì coi phim hài a ah như vậy mới nhiều tiếng cười, vui vẻ dc.

có lẽ vì ngồi cạnh Duy là cô bé nên bộ phim cũng thấy hay hơn. đi dạo với cô bé cả ngày, mà duy chẳng thấy mệt chút nào. cô như thổi 1 luồng gió mới vào cuộc sống của a.

ngừng xe trước khách sạn mà lòng a chẳng muốn chút nào. 1 ngày với cô bé thật thoải mái và dễ chịu.

- thui e đi vô đây, a về cẩn thận nha.

- uh, gặp e ngày mai.

- thank you, a nha.

- sao nói cảm ơn ng iu khách sáo vậy e. a chọc nó.

nó gửi cho a 1 ánh mắt viên đạn rùi quay lưng đi vô, nhưng nó mỉm cười vì cảm thấy vui khi có ai đó dành thời gian cho nó, được nũng nịu với ng iu.

về đến nhà Duy nt báo cho cô bé bit và chúc cô bé . cô bé nhắc lại ” chúc ng iu của e ngủ ngon”. Duy mỉm cười chìm vào giấc ngủ.

....

7h sáng. dt reng “It feels like nobody ever knew me until you knew me

Feels like nobody ever loved me until you loved me

Feels like nobody ever touched me until you touched me

Baby, nobody, nobody”

nhạc chuông quen thuộc của nó reng lên làm nó tỉnh giấc.

- alo, e nghe. nó nhắc máy với giọng ngáy ngủ

- e chưa dậy sao con mèo lười.

- e dậy rùi nè

- muốn a qua đón e bị giờ hay để e ngủ thêm 1 chút nữa

- 30p nữa a có mặt hen, e dậy rùi nè, bị a phá sao ngủ dc nữa.

- ok, gặp e sau hen bé mèo

nó cúp máy mà lẩm bẩm không biết nick name tới a sẽ gọi nó là gì?

....

Duy đến đã thấy nó đứng đợi trước khách sạn, hnay trông cô hoàn toàn khác những lần a gặp, áo thun, quần short jean, giày thể thao và nón lưỡi trai. style của cô hnay hoàn toàn sport và tomboy.

- hnay a tính đi chơi thể thao hả. a chọc cô

- cũng gần như là vậy.

- waw, vậy e tính chơi môn gì. Duy nói kéo theo đá lông nheo tinh nghịch

- đi khu vui chơi nha a. có cảm giác mạnh đó.

- yes, madam.

đến khu vui chơi, cô như 1 đứa con nít, chơi không biết mệt. đúng là cô mê trò cảm giác mạnh thiệt từ tàu lượn cao tốc, đến đu quay 3 chiều, Duy ngạc nhiên khi phát hiện ra 1 điểm khác của cô bé, 1 cô bé mạnh mẽ.

- e không biết mệt hả cô bé?

- không, e muốn chơi hết tất cả các trò.

- thích đến thế ah.

- uh thích lắm, nó cười tít mắt lại. làm Duy cũng vui theo

- e không sợ hả?

- sợ chứ, nhưng nếu a vượt qua được nỗi sợ rùi cảm giác thật sướng khoái, như là ng chiến thắng.

trò cuối cùng ngôi nhà ma, hình như cô bé dè chừng không muốn vô đó.

- sao vậy e, nếu sợ không dám chơi đứng chơi nữa.

- không, phải chơi, dù gì cũng có a mà, e sẽ không sợ nữa. nó cứng đầu vẫn muốn chơi mặc dù trong lòng rất sợ.

bước vô trong bóng tối bao trùm lấy nó, nó bắt đầu sợ, ôm chặt lấy a, a cầm chặt tay nó. trấn tĩnh nó ” không sao, có a mà, e đừng sợ”. bỗng 1 bàn tay nắm lấy chân nó. nó giật mình, hét lên, a nói leo lên lưng a công, sẽ không ai đụng vào chân nó được. ở trên lưng a, nó nhắm chặt mắt lại và lẩm bẩm.

- e muốn ra ngoài. giọng gần như sắp khóc.

- gần ra ngoài rồi e, đừng sợ nữa.

nó thấy cửa ra và sáng hơn 1 chút, nó nói a thả nó xuống, nó tự đi được rồi. nhưng nó vẫn nắm chặt tay a. gần đến cửa ra, 1 hình môn trắng nhảy ra tiến lại gần nó. nó ôm chặt lấy a, và khóc, a ôm chặt nó, và đánh nhẹ vô ng nệm ra hiệu cho nó tránh ra. ví có lẽ thấy nó quá sợ nên a bực mình với tên hình nộm.

ra đến ngoài nó chùi nước mắt, vì không muốn a thấy nó khóc. a chạy đi mua nước cho nó uống để bình tĩnh lại.

- e sợ vậy sao còn muốn chơi.

- vì e không muốn đầu hàng, nhưng cũng xong rồi. nó cười

- haizz mới khóc xong mà đã cười rồi, cứng đầu quá đi. a gõ nhẹ lên đầu nó

- hay là muốn lấy cớ để được ôm a, nếu vậy thì cứ nói thẳng với a

- không dám đâu. nếu muốn vậy e đâu cần phải làm vậy, muốn ôm a thì ôm thui, a là ng iu e mà. vừa dứt lời xong, nó tiến lại gần ôm a nhẹ 1 cái rồi quay đi.

Duy đứng sững đó. cái cô bé náy con gái gì mà chủ động wa đi. nhưng Duy thật sự thích ngôi nhà ma đó, a cảm giác như mình che chở dc cô bé, và cô bé cũng yếu đuối như bao cô gái khác thui, chỉ dc bề ngoài cứng đầu và bất cần thui.

Duy chạy đuổi theo cô bé, cái bàn tay đó, a muốn nắm nhưng sao nó nắm thật chặt như lúc trong nhà ma, nhưng sao hồi hộp wa, như 1 cậu bé mới bít iu, Duy mỉm cười chính mình cũng chẳng hiểu nổi, nhưng rồi a nắm lấy bàn tay nhỏ bé đó. cô bé quay qua nhìn a rồi mỉm cười nhìn đi hướng khác. có lẽ khi có chút tình cảm trong tim thì cái nắm tay cũng có cảm giác khác.

mấy ngày quen a nó cũng đoán được 1 chút về a, chắc hẳn a là 1 công tử nhà giàu nào đó, công việc tốt, và bề ngoài ổn nếu nó không muốn nói là đẹp trai, khá là galang nên mới nhiều cô theo a đến vậy, nhưng nó lại tò mò sao a lại không iu nghiêm túc với 1 cô gái nào đó.

- a, e có 1 câu hỏi? nói khê hỏi a khi ngồi phía sau xe

- câu hỏi gì e?

- a đã từng iu ai nghiêm túc chưa?

- ý e là sao? Duy không bít cô bé muốn hỏi với ý gì

- là iu ai đó thật lòng, chứ không phải như những cô a đang wen.

- uh thì cũng có e ah, a bằng này tuổi rồi còn gì. Duy ngậm ngừng đáp

- uh...nó tò mò muốn hỏi thêm, nhưng lại thui, nó chọn cách im lặng.

Duy thấy nó im lặng không hỏi nữa, nhưng bỗng nhiên a lại muốn chia sẻ với nó. Duy nói tiếp

- cô ấy tên phương, đó là 1 cô bé lớp dưới lúc a còn học đại học, tụi a sinh hoạt trong câu lạc bộ của trường, a iu cô ấy bởi sự đơn giản, dễ thương nhưng a hoàn toàn bị lừa, a iu cô ấy và làm tất cả mọi chuyện vì cô ấy, nhưng sự thật là cô ấy iu a chỉ vì gia đình a khá giả, và khi có ấy gặp ng tốt hơn a, có thể chu cấp cho cô ấy mọi thứ thì cô ấy bỏ a không thương tiếc.

- cô ấy đã phạm 1 sai lầm. nó nói và thông cảm với a. giờ nó hiểu có lẽ a mất niềm tin vào tình yêu.

- còn e thì sao? xinh như e thì chắc cũng khỏi a theo. Duy tò mò hỏi lại nó.

- a nghĩ vậy sao? nó cười trả lời a.

- thôi nào e, a kể e nghe chuyện a rồi, thì e cũng nên chia sẻ chút với a chứ. duy nói giọng như nài nỉ nó.
- bí mật, nhưng e không có lằng nhằng như a đâu. nó làm bộ mặt tinh nghịch chọc a

Duy bít nó là ng nghiêm úc trong chuyện ỉnh cảm, bởi vài lần cô bé lên án a về việc quen bít nhiều cô gái, những lúc đó trông cô như cô nàng ng iu bé bỏng đang ghen, nên Duy rất thích thú. Duy chỉ muốn ôm chặt cô vào lòng nhưng không dám, sợ cô nghĩ a là ng xấu.

- khi nào e muốn kể cho a nghe thì nói a bít nhé, a sẽ lắng nghe. Duy nhẹ nhàng nói.

nó muốn kể cho a nghe lẩn, nhưng chẳng thể nào mở miệng được, vì nó sợ nước mắt nó lại chảy khi nhắc đến peter.

.....

Duy thấy dáng nó đang đứng trước khách sạn đợi a. Duy thầm nghĩ ” chắc hnay là 1 ngày nhẹ nhàng đây” khi a thấy cô với chiếc váy hồng nhạt và cái nón vành rộng.

- chào tiểu thư hnay e tính làm gì đây?
- chở e đi ăn trước đã, e đói sắp chết rồi. nó làm bộ mặt nũng nịu với a.
- vâng thưa cô, nếu không chở e đi ăn, chắc a không dám chở e đi đâu với vẻ mặt như vậy đâu. Duy nhéo nhẹ lên má nó, thầm nghĩ “sao e dễ thương vậy cô bé”.
- nó vừa yên vị sau xe a, bắt đầu chọc a.
- sao hnay nhìn a đẹp trai wa’ hen
- giờ e mới bít sao, cũng chưa muộn đâu.
- trời, mới được e khen chút, đã mắc bệnh tự tin rồi.
- a nè, e tới nhà a nấu ăn dc không.
- e có ý đồ gì đây. duy có dịp để chọc cô.
- ý đồ gì, chỉ là e thích nấu ăn, chăm sóc cho ng iu thôi.
- e bít nấu sao? nhìn e đâu giống ng bít nấu nướng
- sao lại không, a này, hnay e trở tài cho a coi. a thích món gì
- e có chắc là ăn được không hay là tính đầu độc a đó. Duy vẫn tiếp tục chọc nó.
- cái đó tùy vào thái độ của a, lộn xộn là e cho a đi luôn.
- thui a xin, a không dám.

Duy đề nghị nó đi siêu thị nhưng nó không thích, đi chợ đồ tươi hơn và nhiều thứ để chọn. duy đành phải chịu theo ý cô bé. lần đầu tiên, Duy đi chợ, cô bé đòi đi chợ nhưng ng đi chợ là Duy thì đúng hơn, cô chỉ đi phía sau Duy, rồi nói a cần mua gì, vì cô bé nói nếu cô bé nói chuyện với ng bán, ng ta bít cô không phải dân HN sẽ chém đẹp. nên a sẽ là ng trao đổi với ng bán hàng. lúc đầu Duy hơi bực sao mà phiền wa đi. Duy chỉ hỏi giá rồi mua luôn, là con trai đi chợ a cũng bị mấy cô bán hàng chém không thương tiếc.

- cái này a mua bao nhiêu. thấy Duy mua xong nó lại gằn hỏi.
- 50 nghìn. Duy đáp.
- hả??? sao mắc vậy. bà nói bao nhiêu mà a trả 50K
- thì 50K.
- trời sao a ngốc wa’, phải trả giá chứ, đi chợ là phải trả giá.
- a không bít trả giá. nên a mới nói e đi siêu thị là nhanh nhất.
- haiz, thiệt là, e sẽ đi xát a nói a giá để trả,, ok?

- uh thì vậy đi. duy trả lời giọng bực mình.

nó đi sát a rồi vòng tay qua khuỷu tay a 1 cách tự nhiên, mắt lo ngóng chung quanh tìm quầy bán đồ mà nó cần mua, chẳng để ý đến việc Duy đang nhìn nó, rồi mỉm cười. Duy quên hết bực mình từ khi cô bé khoác tay mình, rồi đứng nín nín nói cho a biết cần phải trả giá bao nhiêu.

- cô ơi, cá này bao nhiêu 1 kg vậy? Duy hỏi ng bán hàng

- 30 nghìn 1 kg. người bán hàng trả lời

- trả 26K thôi a. nó nói khẽ với Duy chỉ đủ a vừa nghe

- 26 nghìn nha cô. Duy nghĩ trong đầu có 4K thôi mà cũng phải kì kèo sao, đúng là mấy cô đi chợ hen chi mắt cả buổi trời.

- không được đâu chú ạ, cá tươi như thế còn gì.

- mua luôn nha e. Duy hỏi nó.

nó kéo tay Duy tính bỏ đi

- thôi thì tôi bớt cho chú đó. có vợ xinh như thế hèn chi phải đi chợ cùng. cô bán hàng nói với theo, vừa vui vẻ chọc a

- dạ cảm ơn cô, vợ cháu xinh đúng không cô, nên cháu phải đi theo sợ cô ấy khuyen nặng. Duy nhìn nó cười tinh nghịch.

nó nhìn a với ánh mắt bí nói ” ai vợ a chứ, làm như thương vợ lắm vậy”. Duy cười dặt chí vì chọc dc cô, chẳng hiểu sao a thích chọc cô. nhìn mặt cô lúc đánh đá cũng dễ thương ra phết. hnay có bắt a đi chợ với cô cả ngày a cũng đi. vì trong chợ cô bỗng ngoan ngoãn đến lạ thường, cô chỉ nói nhỏ nhẹ để a đủ nghe, còn mấy cô bán hàng có nói gì thì cô bé chỉ mỉm cười.

Đi chợ xong Duy chở cô bé về nhà, hnay mẹ a qua nhà bạn để ăn tiệc gì đó, còn ba a vẫn ở công ty. a vừa xách đồ vừa cần nhẩn mặc dù trong lòng rất vui

- lần sau đừng bắt a đi chợ nữa nha.

- a đó, ai là vợ a?

3. Chương 3

- thì mấy cô bán hàng nói, chứ a không nói ah, a chỉ không dính chính lại thôi, mà e cũng không còn gì. hay là nghe dc gọi là vợ a, thích wa’ nên cười tí mắt. a chỉ chấp lấy cơ hội để chọc cô.

- ai thích. a thì có, có cô vợ xinh như e còn gì. cô cũng chẳng vừa đáp trả lại.

- uh thì a thích có vợ xinh như e. Duy nhìn cô cười.

- xi’, a đừng có mơ. nó tỏ vẻ bực mình vậy thôi, chứ nó cũng vui lắm.

- nhà a như vậy hèn chi cả chục cô theo a. nó chọc a

- nhà của bố a, chứ không phải của a. a đáp mà chẳng có chút hứng thú nói về nó.

nó tính chọc a nhưng hình như a không vui khi nói về điều đó nên nó đổi chủ đề.

- anh phụ e nhất đồng rau này đi, e làm cá nữa.

- a đâu biết phụ bếp.

- chứ a tính làm gì khi e làm bếp chứ?

- coi phim, nghe nhạc, thiếu gì việc e. Duy trả lời tinh bơ

- no...no...a phải phụ e, nhìn e làm rồi a làm theo nhé. nó làm mẫu cho Duy.

- mà e có làm dc cá không đó. Duy nhìn nó hỏi nghi ngờ.

- trời, làm cá là chuyện nhỏ, con này e chỉ cần chưa tời 5p. vừa nói nó vừa cạo vảy con cá.

- e vậy mà cũng sát thủ gớm nhỉ. Duy vừa nhặt rau vừa chọc nó.

- vì thế a nên cẩn thận đó.

Duy chưa ngưng cười thí thấy nó la lên " ahhhhhhhhh"

- sao vậy e, cá cắn a hả?

- e bị đứt tay rồi. nó quay lại, mặt mếu máo.

- đâu đưa a coi, có đau lắm không. Duy vội chạy gần lại cô, lo lắng.

- tay phải nó vẫn nắm chặt ngón trỏ. đau lắm

- đưa a coi, có sâu không.

- a lấy băng cá nhân cho e. nó thấy Duy quỳnh quáng

- uh, để a coi xem vết thương thế nào đã, mà băng cá nhân không bít để đâu nữa. Duy cố nghĩ ra mẹ a để nó ở chỗ quái quỷ nào trong nhà.

thấy Duy lúng túng lo lắng quá, nó giơ ngón tay ra rồi cười hi'hi'...e chọc a thui ah, sao a lo quá vậy.

Duy khựng lại nhìn nó, a gần như đứng tim khi nghe nó đứt tay, vậy mà... Duy cốc nhẹ lên đầu nó.

- e mà còn giỡn kiểu đó là chết với a nghe chưa. rồi Duy im lặng ra ghế ngồi.

Duy đang nghĩ trong đầu " sao mình lại lo đến vậy khi nghe cô bé đứt tay chứ". mặt cô bé xát gần mặt a.

- a giận hả?

Duy chưa khi nào nhìn cô với khoảng cách gần như vậy, gần đến nỗi a có thể cảm nhận được hơi thở của cô, a chỉ muốn ôm lấy và đặt nụ hôn lên đôi môi hồng của cô.

- thui e xin lỗi, a đừng giận nữa.

Duy đặt tay lên vai cô, đẩy cô nhẹ cô lùi về sau 1 chút. a sợ mình không kiềm chế nổi mình.

- cô bé ngốc kia, phải bít giữ khoảng cách với con trai chứ. a không tốt đến mức như e nghĩ đâu.

nó hơi giật mình khi a nói vậy...khựng 1 lúc rồi quay lại chỗ bếp nó đang làm.

- a không có giận. duy nói với theo.

- uh, nó trả lời rồi cười trừ. Hình như tim nó đang đập rất nhanh.

Duy bình tĩnh lại rồi lại ngồi ngắm cô đang loay hoay trong bếp, a muốn lưu lại hình ảnh này, Duy lén lấy dt ra quay lại cảnh cô làm bếp. đang say mê ngắm cô thì cô bất thành linh nhìn về phía a làm a giật mình.

- bị sao nữa đây cô bé? Duy hỏi.

- lần này là thiệt nè a, e không giỡn, bị đứt tay thiệt rồi. nó giơ ngón tay đang chảy máu.

- sao e hậu đậu vậy. vừa nói, a tiến lại gần nó để coi vết đứt.

- trong ví của e, có băng cá nhân đó, a lấy dùm e với.

- chắc hay đứt tay lắm sao mà để cả băng cá nhân trong ví. duy yên tâm hơn khi vết đứt không sâu ,không quên kèn theo 1 câu nói chọc nó.

mở ví của cô ra, Duy hơi khựng lại khi thấy tấm hình chụp cô đang hôn lên má 1 a chàng Tây.

- a không thấy băng cá nhân trong ví sao, e nhớ là vẫn còn vài cái mà. nó thấy a hơi lâu nên hỏi.

Duy giật mình khi nghe cô hỏi- a thấy rồi.

bằng vết thương lại cho cô bé. Duy nói: e vụng về vậy, sao lấy chồng dc.

- vụng về là không lấy chồng dc sao, vậy thì chắc e ở giá rùi. nó cười.

- thui không nấu nướng gì hết, ra ngoài ăn thui e.

- e làm gần xong rùi, ra ngoài chi. vừa nói, nó vừa quay lại nấu tiếp.

Duy chẳng buồn nói gì nữa vì trong đầu Duy bị giờ chỉ đang suy nghĩ về tấm hình mà a vừa thấy. a chàng tây đó là ai? mà sao cô lại wen dc? hình như a chẳng biết gì về cô cả, ngoài tên Gió ra, vì a chẳng bao giờ hỏi cô, mà cô cũng chẳng bao giờ nói với a về cô cả.

- xong rùi, ra ăn né a.

bạn suy tư a quên mất cô đang nấu ăn ở nhà mình.

- waw, e cũng làm ra trò đó nhỉ.

- thì e đã nói mà a không tin. a ăn thử coi thế nào

- uh cũng đc

- sao lại dc, phải nói là ngon. nó bắt bẻ a

- uh ngon, cho 9 điểm.

nó cười đất chí.

ăn xong a phụ nó dọn dẹp, a rửa chén còn nó dọn bàn, lau bàn. Duy suy nghĩ ngập ngừng nhưng rồi cũng hỏi.

- e ah

- sao a

- lúc mở ví e, lấy bằng cá nhân.

- uh.

- a thấy tấm hình, ai vậy?

nó ngừng lại, im lặng. rùi nói : sao a lại để ý đến tấm hình đó?

- uh thì...

- là ng iu 7 ngày thì a không cần quan tâm đến tấm hình đó làm gì. nó buộc miệng nói không kịp suy nghĩ, hơi bực mình khi a tò mò về tấm hình. mà có lẽ nó nên bỏ tấm hình đó đi, chẳng hiểu sao nó còn giữ tấm hình đó đến bây giờ, đã nói muốn quên mà sao còn luyến tiếc.

- uh a biết rùi. a trả lời cô, mà lòng a sao nhói đau. những lời cô vừa nói như kéo a từ trên cao rớt xuống.

” uh, mày có là gì của cô ấy đâu, với cô ấy mày chỉ là ng iu trong 7 ngày thui mà” Duy tự nói với mình.

không khí giữa hai ng từ lúc đó trở nên im lặng 1 cách đáng sợ. Duy chở cô về mà chẳng nói câu nào.

Nó, hình như nó sai rùi, a đâu cố ý thấy tấm hình đó, nó tự trách mình, sao nói năng không suy nghĩ. có lẽ nó đã nói a quá nặng, có lẽ a sẽ ghét nói thui. chưa khi nào nó thấy a im lặng như vậy, nó sợ sự im lặng đó, nhưng sao không mở miệng nói dc từ xin lỗi a. hnay sinh nhật nó mà, nó đã nghĩ hnay sẽ là 1 ngày vui vẻ, nhưng sao lại kết thúc thế này.

Duy ngừng xe trước khách sạn

- thui e vô nghỉ đi.

- a... nó nhìn a thấy a buồn nó cũng chẳng vui

- chuyện gì e?

- hnay sinh nhật e, đã nghĩ là hnay sẽ vui vẻ, mà có lẽ e làm a buồn mất rùi.

- sao e không nói a bít là hnay sinh nhật e.
- không có gì, a về cẩn thận hen. pp a
- uh. pp e

Anh chẳng nói chúc mừng sinh nhật nó, khi nó cho a bít. có lẽ a ghét nó rồi. nó nằm suy nghĩ tự trách mình. vỗ nhẹ lên trán, lăn qua lăn lại trên giường ”mày thiệt ngu wa’, nói mà không suy nghĩ gì hết, a đâu có ý coi trộm tấm hình, tại sao mày lại nổi nóng lên”. có lẽ nó bực vì a thấy tấm hình trước khi nó nói cho a bít về Peter. nó nằm đợi tin nhắn của a, như mọi lần a báo cho nó bít a vẫn về đến nhà.

11h...dt nó vẫn im lìm không có tin nhắn nào tới. nó lo lắng không bít a về nhà chưa, hay lại tụ tập với bạn bè, muốn nt cho a.nhưng lại thui.

- ai inh cái quyền thối nói gì thì nói, rồi làm a buồn chứ. mình là gì cơ chứ. chỉ vì a thối và chiều mình thì mình có thể đối xử với a như vậy sao. mình thật đáng ghét.có lẽ a chẳng còn muốn gặp mình nữa rồi. nó cứ tự suy nghĩ vầy vô chính mình....”a a’h, e xin lỗi” chỉ đơn giản vậy mà cũng không nói nổi, mình thiệt ngốc quá đi...sao thấy trong lòng nó đau khi thấy a im lặng

mấy ngày qua nếu không có a, nó đã chẳng dc vui vẻ cười như vậy. không có a, có khi nói đang ngồi 1 góc nào đó và khóc 1 cách ngon lành vì mới bị đá. nó nhận ra mấy ngày qua a là ng duy nhất nó quen bít và liên lạc. hình như a cũng chiếm 1 phần nào đó trong tâm trí nó. có lúc nó hoàn toàn quên đi peter khi ở cạnh a. rồi nó lại giật mình với chính những gì đang len ló vào tim nó.

- không thể nào, làm sao có thể thích 1 ai đó nhanh như vậy được. nó nghi ngờ với những suy nghĩ và cảm giác về a. rồi tự trả lời” chắc là thôi wen thui vì mấy hnay a luôn ở cạnh nó”. đầu nó muốn nổ tung. mọi suy nghĩ lẫn lộn trong đầu nó.

.....

duy chạy xe như 1 bản năng, mừng là a về được đến nhà an toàn, vì hình như tâm trí a đang ở đâu đó chẳng thể tập trung dc nữa rồi. duy vẫn nghĩ về tấm hình? a chàng đó là ai?...rồi lại buồn khi nhớ lại lời cô bé. a luôn tò mò tự hỏi không bít đối với cô bé a là gì, giờ thì có câu trả lời rồi nhưng sao lòng a lại buồn thế. rồi lại tự trách mình “hnay sinh nhật e mà a chẳng làm dc gì cho e vui. cũng chẳng nói dc câu chúc mình”. duy thở dài. ” 1 ngày bắt đầu bằng sự nhẹ nhàng nhưng sao lại kết thúc nặng nề thế này”. muốn nhắn tin báo cho cô bé bít a về nhà rồi nhưng thui chắc là cô bé còn bực mình a.

.....

nó thức dậy liền ngó dt xem có tin nhắn hay cuộc gọi nào từ a không. nó thất vọng đật dt xuống, a chẳng liên lạc gì với nó từ hwa đến giờ, bỗng nó nhớ những cuộc gọi đánh thức của a. cảm giác lo lắng, sợ sệt bao trùm lấy nó, nó sợ a ghét nó, nó sợ bít rằng a không muốn gặp nó nữa, nó muốn trốn tránh không muốn đối mặt với sự thật đó. nó lại trở nên yếu đuối. rồi nghĩ đã đến lúc nó phải rời HN rồi. đúng hơn là nó muốn chạy trốn. nó ể oải mở laptop, search tìm chuyến máy bay sớm nhất về SG. 30p sau, nó thở dài vầy là hnay là ngày cuối cùng tại HN, 7h sáng mai nó bay về SG.

xuống trước cửa khách sạn, nó ngóng chung quanh, vẫn 1 chút hy vọng nào đó thấy a nhưng rồi thất vọng. nó gọi taxi chở nó ra Hồ Gươm.

nó đi dạo bờ hồ rồi nhớ đến a, nhớ lần đầu tiên a chở nó đến đây, a giới thiệu với nó về Hồ Gươm như 1 ng hướng dẫn viên thực thực, nhưng nó chẳng mấy hoà hứng về điều đó, đối với nó đó như là 1 bài giảng về môn lịch sử, mà nó thì chẳng thích thú gì với môn học với quyển sách toàn là chữ trong đó. nó chỉ hỏi ngắn gọn khi a kết thúc bài giới thiệu.

- a có tin không?
- tin gì?
- tin câu truyện về thanh gươm đó?
- uh thì 50/50. Duy gãi đầu trả lời, Duy chưa bao giờ nghĩ về chuyện tin hay không tin.
- haizzz, a có bao giờ thấy con rùa ở dưới hồ chưa.

- cụ rùa hả e? a chưa có dịp.
- sao lại phải gọi là Cụ rùa.
- thì Cụ sống lâu lắm rồi.
- con rùa là con rùa, sao lại gọi thành Cụ. mà không gọi Cụ Rùa thì có sao không?
- thì ng dân HN gọi Cụ rùa là tôn kính thôi, e không thích thì khỏi gọi, nhưng đừng có nói chuyện với ng HN vậy nha, ng ta không thích.
- vậy là a không thích, vì a cũng là ng HN.
- a thì không sai. Duy xoa đầu cô bé. Cô bé đứng là cứng đầu, trả treo wa'

Duy đang mãi nói tiếp về HN, quay qua cô bé không còn đi cạnh a nữa, quay lại tìm thấy cô bé đang đứng nói chuyện với cô bán chong chóng.

- a mua cho e cái này dc không? dễ thương wa'. cô bé chỉ tay vô cái chong chóng
 - uh, e thích cái nào thì lấy đi.
- cô bé cười măn nguyện rồi nói chuyện với cô bán hàng.
- dì bán hàng ở đây lâu chưa? cô bé hỏi
 - uh cũng gần 10 năm rồi? cô bán hàng trả lời.
 - vậy dì có thấy Cụ rùa chưa? cô bé nhăm măn từ " cụ" rồi mình Duy tỉnh ngịch.
 - có năm trước cụ có nổi lên, nhưng ở mãi xa, cô không thấy rõ dc.
 - oh. Cụ Duy nhà cháu cũng chưa thấy Cụ rùa, dì ạ. nó cười nói với cô bán hàng mà ý nó thì chỉ có a và nó hiểu.
- mua xong chong chóng, a dẫn nói vô đền.
- e đó, ai là Cụ Duy. a néo nhẹ má nó.
 - thì để tỏ lòng tôn trọng với ng có tuổi mà a. nó chọc a kèn theo cái đá mắt.
 - a thua e rồi. a cười.

Duy từ sáng lo chạy đi mua bánh và quà để chuẩn bị tổ chức sinh nhật bù cho cô bé. Duy không rõ tình cảm trong a là gì a đang cố hoàn thành vai 1 ng iu tốt hay a đã thật sự thích cô bé. dù là gì đi nữa, Duy cứ bỏ mặc để làm theo cảm giác a mắc bảo, khi iu ng ta chỉ quan tâm đến cảm giác của ng mình iu thì phải. Duy quên hết nhưng buồn phiền, giận hờn của a ngày hwa. chỉ muốn hnay làm cô bé vui.

mọi thứ đã dc sắp đặt xong, Duy mới nhớ ra từ sáng giờ a mãi mê chuẩn bị mọi thứ mà chưa gọi cho cô. a đang tính bấm số thì bố a gọi. bên công ty có chút vấn đề với bên đối tác cần a giải quyết. trên đường đến công ty mà a tự hỏi không biết cô bé đã dậy chưa? đang làm gì? hy vọng là cô không còn bực mình nữa.

thở phào nhẹ nhõng, cũng may mọi chuyện giải quyết dc nhanh, Duy liền lấy máy gọi cho cô bé.

.....

tiếng chuông dt làm nó giật mình kéo nó về với hiện tại, nó đang suy nghĩ về a, về những ngày qua. a gọi nó, vừa mừng vừa lo, không biết a sẽ nói gì. nhưng thôi hnay là ngày cuối ở HN rồi, nó cố gắng kết thúc ngày hnay 1 cách vui vẻ, hít 1 hơi thật sâu rồi nó nhắc máy trả lời.

- e nghe nè a.
- oh, hnay mèo lười bít tự dậy nữa hả
- chứ không phải ai đó hnay ngủ nướng hả?
- uh, hnay a ngủ dậy trễ. Duy trả lời rồi làm bộ ngáp1 cái để nó tin a ngủ quên hnay.

- vậy mà nói e
- e đang ở đâu a qua đón, rồi đi ăn trưa?
- a nghĩ e đang ở đâu mà nhớ đến Cự rùa và cụ Duy nhỉ. nó chọc a, nó vui khi nghe tiếng a cười trong dt.
- đợi a chút nha, a qua đó liền.

.....

đi ăn xong nó đòi a chở qua Parkson để chơi game, tất nhiên game nó yêu thích nhất là đua xe, lần đầu đến đây với a, a đã tròn mắt khi thấy nó chơi rất khá trò này. nó cực kì mê tốc độ. cả buổi ở trong đó nó chẳng hề thấy mệt, hết game này đến game khác, a thì chỉ giỏi mỗi trò bóng rổ thôi. lần đó a còn tự hoà kèo với nó là a là 1 trong những hotboy trong đội bóng võ của trường. nó lè lưỡi không tin

-a tự tin wa' đáng, a mà là hotboy thì e là hot girl ah.

- thì ta là 1 cặp hot boy và hot girl mà e. a cười trả lời nó.

Duy nhớ lại lúc đó, nhìn cô bé chơi vui vẻ, Duy nghĩ chắc cô bé quên chuyện hwa rồi. duy nói với cô bé

- từ giờ đến tối là theo kế hoạch của a, e chỉ dc phép làm theo và không dc có ý kiến.

- trời, chuyện gì đây trời.

- cũng không dc hỏi.

- yes, sir.

Duy chở nó ra 1 ngọn đồi.

- ở đây sẽ cảm giác yên tĩnh, và mát nữa, như ở đồng quê vậy. a hay ra đây lúc còn học đại học. Duy vừa giải thích vừa ngồi xuống

- uh, giống ở quê quá hen, a tìm dc chỗ này cũng hay. nó ngồi xuống cạnh Duy.

duy kể chuyện lúc đi học hay ra đây những lúc gần ngày thi, bị giờ nhưng lúc căng thẳng vì công việc a hay ra đây suy nghĩ.

im lặng lúc rồi Duy bắt đầu điều a muốn nói

- a xin lỗi chuyện hwa nhé, làm e bức mình.

- không phải.... nó nhập ngừng...không phải lỗi của a...e mới phải xin lỗi. e xin lỗi,e nói năng không suy nghĩ. a giận e mới phải.

- vậy là xí xoá hết nha, không ai giận ai. Duy cười.

- thôi đi ăn gì nha a, e bắt đầu thấy đói rồi.

- e đúng là con mèo háu ăn. uh đi tìm gì cho bé mèo ăn thôi, không lại đói wa' cần a mát. Duy xoa đầu cô bé

- uh, a nên cẩn thận đó nha.

nó đang đi thì cảm nhận dc vòng tay ôm nó từ đằng sau. hơi giắt mình, nó tính tháo tay a ra. nó tìm nó đập nhanh khi nghe thấy giọng a khẽ gần tai nó.

- cho a ôm e 1 lúc thôi, cứ nghĩ a là ng iu e nha, dù 1 lúc thôi. a năn nỉ

nó đứng im đó không nói gì, nó cảm nhận dc hơi ấm từ a. nó cũng không thể điều khiển dc nhịp tim của nó nữa.

4. Chương 4

- e cũng ngoan ra phết đó nhỉ, hnay sao nghe lời a thế. Duy vừa bước đi vừa nói chọc nó. nhưng trong lòng lại 1 cảm giác buồn không tả ” gia2 như e là ng iu a mãi mãi”

- a này, muốn chết hả? giọng đánh đá nó nói vừa nói vừa chạy theo Duy ” ước gì thời gian ngừng lại tại khoảng khắc này”

- a không dám, thui đi ăn thui, không lại có ng mặt nhăn nhó như bà cụ. Duy chọc nó

- ai là bà cụ chứ? nó cong môi đáp lại.

- còn ai trồng khoai đất này hahaha.

- e muốn đi ăn kem.

- không được hnay a không chiều theo ý e được, hnay a muốn uống cafe.

- kem của e, e muốn ăn kem. nó phụng phịu nói.

- ngày mai nha e, ngày mai a sẽ cho e ăn cả ngày luôn.

” hnay là ngày cuối rồi a ah, ngày mai a sẽ không gặp e nữa đâu” nó nghĩ nhưng chưa nói cho Duy biết ngày mai nói bay vào SG, nó sợ làm mất đi buổi tối vui vẻ nếu Duy biết nên nó sẽ nói cho Duy khi kết thúc ngày hnay.

- ngày mai cho a đi ăn 1 mình.

- uh thì a đi ăn 1 mình, còn e đi ăn với bác tài xế taxi nha. Duy cười chọc nhưng không biết dc ngày mai Duy sẽ không gặp cô bé nữa.

....

đền quán cafe quen thuộc, nơi mà a và nó đến sau lần gặp đầu tiên ở bar, thấy chỗ gửi xe chật kín, nó quay lại nói Duy với về mặt hơn hở.

- quán đông như vậy không có chỗ đâu a.

- thì vô trong check coi thể nào e.

Hnay là đêm hát cho nhau nghe, nên quán hay đông hơn bình thường, vì khách hnay đa số là khách wen, những sinh viên từ thanh nhạc tụ tập tại đây và 1 số người thích chơi nhạc, chất lượng của buổi giao lưu âm nhạc khá tốt nên nhiều ng thích đến quán vào ngày này để nghe, nó hy vọng sẽ không còn chỗ vì hnay nó cảm giác không thích chỗ đông ng, nhưng có lẽ trời hnay theo ý a, bàn ngay góc của nó và a hay ngồi còn trống, Duy quay wa chào vài ng wen, rồi nhìn nó với vẻ đắc chí.

Ngồi đợi 1 lúc thì tiếp viên tiến lại gần bàn nó, có lẽ vì quán đông nên hnay phục vụ cũng hơi chậm hơn.

- latte và 2 đường. nhân viên phục vụ đặt ly cafe trước mặt nó

- ủa e chưa kêu nước mà. nó ngạc nhiên

- a gọi cho e đó. Duy đáp.

- capuchino cho a. cô phục vụ mỉm cười với a rồi đặt ly cafe về phía a.

- cảm ơn e. a nói với cô phục vụ

- sao a gọi cho e, lỡ hnay e muốn uống thứ khác thì sao.

- e đâu thích thử loại mới, e chỉ thích những thứ wen thuộc thui. a đá mắt tình nghịch.

- làm như là biết e lắm vậy đó.

nó nhìn về phía sân khấu coi xem a chàng đang hát mặt mũi ra sao, giọng cũng khá hay.

- waw, đẹp trai ghê ta.

- uh a bít rùi, a cũng nói a như vậy hết. Duy bít cô bé không nói mình nhưng giả vờ chọc cô
- ai nói a, e nói về ng đẹp trai trên sân khấu kia. vừa đẹp trai vừa hát hay.
- a hát hay hơn nhiều
- vậy thì sao không dám nên đó hát vậy ta.
- a sợ nổi tiếng lắm
- xi””, chưa thấy không tin.
- 1 ngày nào đó e sẽ bít tài nghệ của a.
- e sẽ ráng đợi đến lúc đó ^^
- đợi a chút nha, a đi toilet.
- uh

Nó ngồi 1 mình quan sát mọi ng chung quanh, ” haiz, sẽ nhớ quán này lắm đây khi ở SG” nó nghĩ mà lòng buồn rười rượi. bỗng quán bị cúp điện.

” xin lỗi mọi ng vì gián đoạn mọi ng 1 lúc, vì hwa là ngày sinh nhật ng iu tớ, mà tớ quên chúc mừng cô ấy nên hnay mình phải sửa lỗi, mọi ng giúp mình hát tặng cô ấy nhé” giọng Duy vang lên trên micro.

- yeahhhhhhhhhh....mọi ng vỗ tay trả lời,
 - ” happy birthday to u...happy birthday to u...happy birthday...happy birthday...happy birthday my love” Duy bước ra với ổ bánh trên tay, đứng trước mặt nó.
 - chúc mừng sinh nhật e, rùi hơi trễ...ước rùi thối nên đi e.
 - nó thối nển và ước ” giá như e gặp a sớm hơn”
- quán mở điện lại, nó cảm nhận dc vài ánh mắt nhìn về phía nó và a đẩy ngưỡng mộ.
- a muốn làm e bất ngờ, nên không chiều e đi ăn kem dc, nếu bít e muốn ăn kem, a đã lựa quán khác rùi. Duy giải thích
- nó chỉ mỉm cười, có lẽ nó đang cảm thấy hạnh phúc.
- đợi a chút nha.
 - lại gì nữa đây.
 - thì a trở tài cho e thấy nè. duy vừa dứt lời, đứng dậy bước về phía sân khấu.
- mọi ng vỗ tay hưởng ứng, cũng để nó đủ bít đây không phải lần đầu Duy hát.
- chào mọi ng, lâu rùi tớ không lên đây ngồi, hnay đành dành sân khấu với mọi ng vì 1 ng đặc biệt. mong mọi ng thông cảm nha. duy vừa nói, vừa cầm cây ghita. mọi ng vỗ tay khi giai điệu vang lên, giọng a trầm ấm hát ” vì đó là e” của quang dũng.
- ” Không cần biết em là ai
 Không cần biết em từ đâu
 Không cần biết em ngày sau
 Ta yêu em bằng mấy ngàn biển rộng
 Ta yêu em qua đông tàn ngày tận
 Yêu em như yêu vùng trời mênh mông”

giờ nó bít nhiều cô theo Duy không những vì gia đình a, vì bề ngoài mà vì Duy có hùi tài lẻ khác. lắng nghe bài hát mà nó cảm giác chìm vào từng lời bài hát, lòng nó xao xuyến.

kết thúc bài hát duy tiếp tục hát thêm 1 bài.

- bài này là tặng e nè, cô bé méo lưỡi, e lắng nghe nha.

Giai điệu bài này khá quen thuộc với nó ” when you say nothing at all”...bài này...nó bỗng nghĩ về Peter, những kỉ niệm bỗng qua trở lại, vết thương trong lòng nó nhói đau ” tại sao lại là bài này”...nó thấy khóe mắt hơi cay cay...” mình không muốn khóc, nhất là lúc này, không muốn a thấy mình khóc”...nó nhủ lòng, nhìn về phía a nói cố mỉm cười nhưng không sao ngăn lại được dòng nước mắt, nó đứng dậy bước ra ngoài.

Duy thấy cô bé đi ra ngoài, lo lắng và bồn chồn ” cô bé bị sao vậy???mình lại làm gì sai sao??” rồi ngừng lại, duy đuổi theo nó.

nó nghe thấy Duy gọi nó ngừng nó không muốn ngừng lại, nó sợ Duy thấy nó đang khóc, nó lau vội những giọt nước mắt.

Duy nắm lấy tay nó, rồi kéo nó lại, hơi bối rối khi thấy những giọt nước mắt đang chảy trên khuôn mặt e.

- a làm gì sai sao?

khi nghe a hỏi, nước mắt nó lại càng chảy ra không thể ngăn lại được, a ôm nó vào lòng, và nó bỗng trở nên như 1 đứa con nít, khóc nức nở trong lòng a. được 1 lúc nó nín. duy nhìn nó

- đừng khóc nữa, a xin lỗi, e khóc a đau lòng lắm. Duy lấy tay lau đi những giọt nước mắt còn vương lại.

- e xin lỗi.

-.....

- nhưng bài hát đó...a đừng hát nữa nha

- uh, a không hát nữa.

- bài đó là của ng đó...a hát bài nào cũng được nhưng đừng hát bài đó

- giờ thì Duy đã hiểu nhưng lòng Duy đau...đau lắm...duy nhủ lòng “thề sẽ không bao giờ hát bất cứ bài nào nữa, thật ra ng đó là ai, sao lại làm e khóc thế này ,nếu a biết đó là thằng nào, a sẽ đánh cho nó 1 trận”

- mình đi dạo 1 lúc nha a.

- uh.

nó bắt đầu kể với Duy về Peter, người lần đầu làm tim nó rung động, lần đầu nó biết iu.

nó gặp peter lần đầu ở tiệm cafe nói làm thêm, khi nó du học tại canada, peter chơi ghita vào mỗi buổi tối thứ 6, bề ngoài khá điển trai, và rất vui tính, a luôn tạo không khí vui vẻ ở quán, rồi nó iu thầm a rồi biết a có rất nhiều cô bạn khác, 1 ngày cuối năm vào 2 năm trước, nó quyết định ngỏ lời với peter, và a đồng ý, mà nó nghĩ có lẽ a thương hại nó đúng hơn. peter nói với nó a có rất nhiều bạn gái, nếu cô không ngại thì vẫn có thể trở thành bạn gái a khi nghe nó nói thích a. lúc đó nó nghĩ chỉ cần a chấp nhận cho nó ở gần a thôi nó cũng hạnh phúc lắm rồi, rồi nó hy vọng chỉ cần dành tình cảm chân thành thì a sẽ hiểu và sẽ đáp lại nó thật lòng. chắc lúc đó tình iu đã che lấp đi lý trí, nó trở nên mù quáng khi iu a, mặc dù nó đau khi thấy a đi cùng những cô gái khác nhưng nó chấp nhận hết chỉ cần vẫn được ở gần a. nhưng cách đây vài tuần thì a đã nói chia tay nó, có lẽ vì 1 lần nữa a thấy tội nghiệp nó, không muốn nó tin theo 1 tình iu không có thật, muốn nó tỉnh giấc.

duy lắng nghe cô bé, nhiều lúc chỉ muốn ôm cô bé vào lòng, muốn chữa lành vết thương đó, muốn che chở, bảo vệ cô không để ai làm tổn thương cô bé nữa.

duy nghĩ đến peter rồi tự nói thầm với chính mình ” mình cũng chẳng khác tên đó là bao, chắc ở đâu đó cũng có ai đó muốn đánh 1 trận vì cũng đã làm 1 cô bé dễ thương nào đó bị tổn thương”...nhưng Duy tự nói với lòng lần nào a hoàn toàn muốn nghiêm túc, muốn ở cạnh cô bé.

.....

ngồi sau xe của Duy mà nó cứ muốn thời gian này kéo dài mãi, ngày mai thôi là nó không còn gặp Duy nữa, bi giờ nó chỉ muốn giữ anh cho riêng mình, người mà đã chiều chuộng nó, quan tâm và luôn làm nó cười, nó vòng tay ôm lấy Duy, giờ nó mới nhận ra lưng của a thật rộng đủ làm điểm tựa cho nó, thật là ấm...nó siết chặt aty hơn như thể sợ a biến mất.

nhận ra cô bé đang càng lúc càng ôm chặt mình, Duy bắt đầu nhận ra cô bé hnay có gì đó khác với mọi hôm hay là do cô bé vừa kể hết mọi chuyện với mình hay thật sự cô bé cũng có tình cảm với a ” ôi mọi chuyện thật khó hiểu khi bạn thích 1 ai đó, chỉ 1 hành động nhỏ thôi cũng sẽ làm mọi thứ của bạn bị đảo lộn”

- e ôm chặt a vậy chắc a chết mất...chọc cô bé khi thấy cô bé siết chặt lấy a

nó chặt giật mình buông nhẹ a ra : e đâu có giết a đâu mà a phải lo.

Duy: uh thì e không dùng 1 cái giết a ngay, nhưng e làm a nghẹt thở đến chết. Duy lại được dịp chọc cô bé, hình như chọc ghẹo cô bé đã thành thói quen của a, nhưng lúc thấy cô bé tức giận hay ngại ngùng, nhìn cô dễ thương lắm.

- nó tính buông tay ra, nhưng a giữ tay nó lại.

- ai cho e bỏ tay ra, a sẽ cho e ôm a cho đến khi về tới khách sạn, nhưng không được dùng cách làm a nghẹt thở để giết a. Duy thật lòng thích được cô ôm a...ôm a mãi không buông.

- a làm như a có giá lắm mà phải cho quyền e mới đc ôm, ai thèm.

- sao lại không có giá, a mà chết thì khỏi cô khóc...thì e không thèm thì a thèm dc chưa, cô bé.

.....

- ngủ sớm nha, mai a qua đón. Duy vừa dặn dò vừa tháo nón bảo hiểm ra cho cô bé.

- mai a không cần qua đón e nữa

- sao vậy e, giận a chuyện gì hả? đừng nói giận vì a chọc lúc nãy nha.

- không a àh...giọng nó dần nhẹ lại chậm chậm, có chút buồn

-.....

- mai e bay vào SG rồi

- sao lại mai, không phải e ở đây 1 tuần sao?...Duy giật mình khi nghe cô bé nói

- uh, lúc đầu dự định vậy, nhưng kế hoạch thay đổi mai e đi rồi.

- mấy giờ e bay?

- 7h sáng a àh. chắc là sẽ khó có dịp gặp a nữa rồi.

-.....

- cảm ơn a mấy ngày qua đã luôn ở cạnh e, làm e cười, có lẽ e sẽ chẳng bao giờ quên những kỉ niệm đó.

-.....

- thôi e vào đây, a đi đường cẩn thận nha. nó hôn nhẹ lên má a rồi quay lưng, hình như khoé mắt nó hơi cay cay

Duy vẫn không tin vào những gì mình vừa nghe, vậy là kết thúc ư, đứng nhìn e quay lưng đi mà a không thể giữ lại được.

mọi suy nghĩ lẫn lộn trong đầu Duy, a như tỉnh giấc mơ, nếu vậy Duy muốn mơ tiếp, hình như từ lúc quen cô bé, a chỉ nghĩ làm sao để cô bé vui, làm sao để làm 1 ng iu tốt, nhưng Duy chưa bao giờ nghĩ đến khi cô ra đi a sẽ thế nào, vì lúc bắt đầu chỉ nghĩ đó là 1 trò chơi, bi giờ chính a lại cảm thấy khó hiểu với chính tình cảm của mình, tình cảm a dành cho cô bé là thật lòng hay là của a chàng ng iu trong trò chơi này. tại sao lại vướng vớ trò chơi này, không phân biệt được thật giả nữa

rùi...còn với cô bé thì sao? cô bé có giống suy nghĩ của a lúc này không? nhưng cả con tim và lý trí của Duy bị giờ chỉ muốn giữ cô bé lại, nhưng a chẳng có lý do gì để làm điều đó và a là ai mà muốn giữ cô bé lại chứ?

5. Chương 5

nó sắp xếp đồ đạc 1 cách nặng nề, sao lại thế này, hình như là không muốn đi, cứ như là nó đã gắn bó với mảnh đất Hà thành này lâu lắm vậy. sao nước mắt nó lại chảy khi nghĩ đến là phải xa nơi này...nằm đó băng khuôn nhớ lại mọi chuyện từ lúc nó quyết định đến đây, rùi gặp a...mọi chuyện cứ xảy ra như là được sắp đặt trước như ng ta thường nói là định mệnh hay là sự tình cờ ngẫu nhiên...duyên số uh??? vậy thì duyên số giữa a và nó sẽ tới đâu khi ngày mai nó rời khỏi nơi này mà không biết khi nào mới trở lại...chỉ tới đó thôi sao??? nó có chút tiếc nuối, nhưng không biết làm sao mới kéo dài dc duyên số ấy, ngay từ lúc bắt đầu, không phải là những suy nghĩ nghiêm túc...có ng nói duyên số do mình tạo nên...nó đã làm gì để tạo nên cái duyên số này, để rùi lại dày vò chính nó và bít đầu lại cả a nữa. càng nghĩ nó lại chẳng hiểu nổi chuyện gì đang diễn ra, sao tất cả mọi chuyện lại trở nên rắc rối thế này. nó mong ngày mai không đến, suy nghĩ đến a tự hỏi a có đang như nó không, muốn gọi nghe giọng a trên đũa nó, nhắn tin chỉ để hỏi những câu đã bít sẵn câu trả lời, nhưng vẫn luôn háo hức đọc tin trả lời lại...nhưng rồi lại thôi, buông dt xuống, cứ vậy suốt đêm.

.....

“thức đêm mới bít đêm dài” hình như câu nói này không đúng với nó vào lúc này, nó vẫn thấy 1 đêm sao trôi nhanh wa’. những tia nắng sớm yếu ớt lên vô phòng. vậy đó, có những thứ con ng ta không thể thay đổi hay điều chỉnh dù có tài giỏi đến mấy về thời gian là 1 trong những thứ đó. dù nó có cầu xin thiết tha mong thời gian đứng lại thì nó vẫn trôi đi 1 cách vô tình và chẳng hề có ý định đợi chờ ai...nó nặng nề lê chiếc vali xuống phòng tiếp tân làm thủ tục check out.

nó lấy tay dụi mắt để nhìn rõ hơn, nó không hoa mắt đó chứ hay 1 đêm không ngủ làm nó không tỉnh táo đến thế sao? nó thấy a đang đứng trước quầy tiếp tân, vẫn nụ cười ấy khi vừa nhìn thấy nó bước ra từ thanh máy. không phải hwa đã nói với a rùi sao. a bước lại gần nó, đỡ lấy cái vali.

- waw chắc cũng nhiều chiến lợi phẩm lần đây, nên nó mới nặng thế này. a chọc nó khi vừa cầm lấy cái vali.
- nó im lặng...đúng hơn là nó không bít phải dùng biểu hiện cảm xúc gì vào lúc này.
- e phải sắm cái vali lớn thì mới nhét a vào được. a vẫn cố tình chọc nó....duy cố gắng làm cô bé cười, cả đêm wa duy suy nghĩ nhưng cuối cùng cũng đưa ra quyết định, không thể giữ cô bé lại thì đành để cô bé đi trong những kỉ niệm vui vẻ nhất. ngày cuối cùng không như dự định nhưng cũng sẽ cố gắng vui dù lòng duy đang đối lập hoàn toàn ngược lại.

-.....

- hình như đêm wa e mới đi lên mặt trăng về sao, mà hồn để trên đó mất rùi. duy vẫn kiên trì chọc nó cười
- nó liếc xé duy
- uh thì đó, ít ra cũng phải vậy chứ, phải có biểu cảm chút chứ. Duy cười
- hwa e nói a rùi mà, hnay a đâu cần wa đón e.
- thì wa chờ ng iu ra sân bay có gì không đúng, dù gì a cũng đã xin nghỉ 1 tuần, hnay cũng rảnh đâu làm gì. chẳng lẽ a lên cty nói là bít thất nghiệp nghề tài xế nên quay lại làm việc sớm.
- e thua a luôn.
- lần đầu tiên a thắng, kể từ ngày gặp e. duy nháy mắt chọc cô.

ngồi trong xe cái không gian im lặng lại bao trùm lên làm ng ta thấy ngột ngạt và khó chịu, nó vặn mở radio lên, nhưng sao trên đài hay lại toàn những bài hát chia lìa thế này, hình như mấy ông nhạc sĩ chỉ có tâm trạng hay thời gian rảnh để sau khi chia tay thì phải.

- e muốn ăn gì không, mất công để e bụng đói vào SG, ai hỏi lại đổ tội tại a. duy cười hỏi nó

- a làm như e ham ăn lắm. nó giọng bắt bẻ trả lời

-cái đó là e nói nha, không phải a.

- a muốn ăn đòn hả

- oh e đã từ mặt trắng trở lại. duy cười.

cuối cùng thì cũng giống mọi ngày, đã có lúc Duy nghĩ nếu a và cô bé quen nhau, mỗi nhau đều vậy sao, trêu đùa rùi cãi nhau nhưng chuyện nhỏ hơn con thỏ. Duy ước con đường cứ dài mãi, sẽ không có điểm đến, vậy mà sao hay lại nhanh thế này, đã đi con đường dài nhất, chậm nhất vậy mà sao vẫn đến nơi nhanh thế.

.....

duy đứng đó nhìn cô bé làm thủ tục check in...trên đường tới sân bay, hình như duy đã cầu chuyển bay bị hoãn lại, nhưng hơi thất vọng khi mọi chuyện vẫn diễn ra như không có cách nào cản lại dc. duy đứng đó suy nghĩ vẫn vợ, nếu giống trong phim thì a cứ thế cầm tay cô bé, kéo về nói là không dc đi hay là ôm cô thật chặt nói cô đừng đi...haiss, a chẳng hiểu mình đang nghĩ gì nữa. cô bé đã xong thủ tục đang bước về phía a, phải làm sao đây? cái bóng dáng đó đã trở nên quen thuộc, nhưng rùi sẽ không gặp nữa sao? cứ vậy mà xa nhau sao? duyên số là vậy sao?

vừa bước về phía a, nó suy nghĩ phải làm gì đây? nói chia tay a ở đây, cười 1 cái, chúc nhau vui vẻ sao? hay là cảm ơn a...từng đó vẫn không đủ nhưng biểu hiện trong lòng nó lúc này. nếu ôm tạm biệt a, thì sẽ buông ra được chứ???

.....

- e làm thủ tục xong hết rùi, a về đi, e cũng vô phòng đợi luôn.

- uh

- ah e sẽ không xài số dt này nữa khi đến SG, nên a đừng ngạc nhiên nếu vô số e không dc nha.

- nếu e không nói thì a sẽ nghĩ e bị bắt cóc hay lại lạc đường nữa đó. Duy ngượng cười, cô bé hokk muốn liên lạc với a nữa ah? a muốn hỏi nó nhưng lại thui.

nó quay đi, lần nào cũng vậy a luôn là ng để nó quay lưng trước, nó cũng muốn thấy a quay lưng bước đi mà, như vậy bít đầu sẽ nhẹ nhàng hơn 1 chút. khé mắt nó hơi cay cay. nhưng vì muốn giấu vội những giọt nước mắt ấy nên nó không đứng đôi co tranh giành với a nữa.

duy vòng tay ôm nó từ phía sau.

- không lẽ ôm a 1 cái tạm biệt trước khi đi sao, e cũng có lúc lạnh lùng quá nhé.

-.....

- a sẽ không nhìn e đâu, cũng không giữ e lại... luôn vui vẻ e nhé. xin lỗi lần này lại làm e khóc. Duy ngượng nói, cố che giấu cảm xúc của mình.

a buông ra, nó im lặng rùi bước đi tiếp, không thể quay lại nhìn a dc, sẽ chùn chân mất thui, a sẽ thấy gương mặt xấu xí đầy nước mắt của nó 1 lần nữa.

Duy đứng đó lặng yên, trong đầu trống rỗng nhìn bảng thông báo các chuyến bay trong ngày, cuối cùng thì chuyến bay của e cũng đã cất cánh, mang theo 1 ng con gái vừa xa lạ, vừa gần gũi rồi xa a.

1 tuần...đã 1 tuần từ ngày cô bé rời HN...1 tuần HN không có e mọi thứ thật khác...không còn là HN thơ mộng của ngày trước nữa...HN được bao trùm bởi nỗi nhớ da diết, 1 chút tiêlc nuối vì đã không dc ở bên nhau lâu hơn...và buồn...buồn nhiều lắm...1 tuần thui mà sao có quá nhiều kỉ niệm...những lúc nhớ cô bé Duy lại hờn trách, sao cô bé lại xuất hiện phá vỡ cuộc sống bình thường của a...sao a lại chờ cô bé đến những

nơi mình thích để bây giờ khi đến đó, a lại nhớ cô bé nhiều hơn, không còn nơi nào dành cho riêng a nữa rồi...khi không còn cô bé bên cạnh Duy nhận ra dc rõ ràng tình cảm của mình hơn...đó không phải là 1 trò chơi...không phải chỉ là thoáng qua...mà tình cảm đó là thật...a iu cô bé mất rồi. A cố liên lạc qua số dt của cô bé, nhưng e đổi số mất rồi...thật lạnh lùng...như khi e đến và đi...a bực mình chính mình vì đến cái tên của cô bé Duy cũng không biết...muốn vô SG nhưng làm sao tìm dc cô bé...e đúng là gió...gió đến làm ng ta có cảm giác dễ chịu và khi gió đi lại làm ng ta luyến tiếc...gió đến làm a tin vào tin iu 1 lần nữa nhưng khi gió đi e đã đánh cắp luôn cả trái tim của a rồi.

.....

về SG được 1 tuần mà có lẽ tâm hồn của nó để ở đâu đó...vẫn cười nói, vẫn vui chơi với bạn bè nhưng nó lại có 1 khoảng trống quá lớn trong lòng...1 nỗi nhớ...HN đã giữ lại 1 phần nào tâm trí nó hay nói đúng hơn là a...nỗi nhớ và cảm giác tội lỗi...nó đã phá vỡ cuộc sống bình yên của a, kéo a vào chuyện buồn của nó rồi cứ thế mà ra đi...nói sợ thứ tình cảm không rõ ràng giữa nó và a, sợ giác cảm mờ ảo không rõ ràng về tương lai...nên 1 lần nữa nó lại cho lý trí chiến thắng con tim...nó thay số dt coi như là dứt khoát...nếu còn liên lạc thì không biết tới đâu...thui thì để a quên nó đi...nó muốn hoàn toàn bước ra khỏi cuộc sống của a...nó nghĩ vậy, nhưng đâu làm theo dc 100% điều nói nghĩ...nó vẫn giữ lại cái sim cũ...vẫn tò mò a có nhớ nó không, a có liên lạc với nó không?...sự tò mò của con ng thật đáng sợ, nó làm cho Nhi không dứt khoát dc với chính nó...mỗi tối nó vẫn gặm sim cũ vô...những tin báo cuộc gọi nhớ từ a...những tin nhắn mà a gửi cho nó, những nỗi nhớ nhung và cả những lời trách móc khi a giận hờn vì không thể làm gì dc...nó khóc khi đọc những tin nhắn...rồi lại băn khoăn nên phải làm sao?...nỗi sợ ngăn chặn nó lắng nghe con tim mình...sợ lại đau 1 lần nữa...sợ rằng nó sẽ làm a tổn thương.

tất nhiên con Trang bạn nó chẳng để nó yên từ hôm về lại SG nêu như nó chưa biết hết chuyện gì xảy ra ở HN...haiss 1 đêm bị tra khảo bởi nhỏ bạn thân...đứa lúc nào cũng nói nếu có 1 gói mì cũng chia đôi, dù có đói sắp chết...mà cũng là tên sẽ trở thành chị dâu tương lai của nó...dù gì thì giao a 2 của nó cho nhỏ bạn thân thì nó vẫn yên tâm hơn...Trang phán 1 câu sau khi nó kể chuyện giữa nó và a.

- haiss, kiểu này thì tui cũng phải ra HN...làm giỡn bà 1 phen. Trang chọc nó.

- thui đi bà...muốn 2 cạo đầu tui hả...mà nói giờ nghĩ lại tui cũng gan thiệt...không biết hôm đó ăn trứng gan hùm sao mà tui dám làm vậy...hên là gặp ng đoàng hoàng chứ gặp tên sở Khanh chắc giờ có khi tui đang ở Trung Quốc rồi.

- bà thì lúc nào cũng ăn gan hùm rồi chứ có phải là thỉnh thoảng đâu.

- tui đâu liều như vậy. nó cố trống trả, nhưng tất nhiên là Trang hiểu nó quá rõ...nó thuộc tiếp ng làm không thích suy nghĩ cứ theo bản năng và cảm xúc thui.

- bà tính không giữ liên lạc sao? tui thấy a chàng cũng tốt mà, như lời bà kể thì thấy cũng không tệ.

- thui biết dc là tới đâu...tui vốn sợ kiểu tình cảm mà mỗi ng 1 nơi, mà a thì lại đào hoa nữa chứ.

- nhưng sao không thử, coi như là cho bà và cho a chàng đó thêm cơ hội biết đâu dc. tui nghĩ chắc a chàng đó thật lòng, bà về đây thay số dt vậy mà ng ta vẫn gọi vô, vẫn cố gắng...chắc là nhớ bà lắm.

- mà tui mới chia tay peter không bao lâu thì sao mà có ng mới dc, mà thui tui quyết định rồi tạm gác chuyện tình cảm qua 1 bên, bà biết tính tui mà, tui đã quyết thì khó mà thay đổi làm. nó thở dài.

- uh bà là chúa cứng đầu mà trái đũa có rớt xuốngg thì cũng không vỡ sợ dc. nhưng tình cảm bà cũng đừng lý trí qua, nếu bà vì sợ đau mà bỏ lỡ nó sẽ không quay lại nữa đâu. đâu có ai qui định là chia tay sau bao lâu mới dc có tình cảm với ng khác đâu. bị bệnh thì phải uống đúng thuốc...bởi tâm bệnh về thất tình thì để tình yêu chữa

- thui nói chuyện khác đi bà, bà muốn làm tui thêm đau đầu hả? chuyện bà với a 2 nhà tui sao rồi?

cuộc nói chuyện dc đổi qua chủ đề mới...nó sợ càng nói về a...nó lại càng nhớ a, sẽ không kiềm chế dc nỗi nhớ mất...sẽ gọi cho a mất thui.

.....

có khách hàng ở SG gửi giấy mời bên công ty Duy vào SG dự lễ kỉ niệm 20 năm thành lập, là khách hàng lớn nên bên công ty của Duy phải cử ng đi, bình thường sẽ là bố của Duy và 1 nhân viên kinh doanh đi cùng nhưng lần này Duy sẽ đảm nhiệm. đã lâu rồi Duy không vào lại SG từ ngày tốt nghiệp 1 khoá cao học về quản trị. nhưng lần này Duy rất muốn đi...3 ngày có tình cờ gặp lại e không? có lẽ tìm 1 cô bé giữa SG thì giống mò kim đáy biển nhưng Duy vẫn muốn thử, dù là 1 hy vọng nhỏ nho.

.....

hình như chuyến bay 2 tiếng dc kéo dài hơn vì sự nôn nóng của a, nhưng suy nghĩ, những hy vọng...rồi có lúc Duy lại tự nói với lòng thui đừng hy vọng nhiều quá, rồi sẽ thất vọng nhiều...nó vậy thui nhưng Duy vẫn hy vọng mình sẽ lái tình cờ gặp cô bé ở đâu đó...duyên số cũng là do con ng cố gắng 1 phần để tạo nên, Duy tin như vậy...không khí nóng bức hơi làm Duy mệt, nhưng a phải về khách sạn chuẩn bị rồi qua dự tiệc liền, Duy cố ti2nh sắp xếp lịch bay vào đúng ngày dự tiệc và sắp xếp công việc xong hết 1 ngày, để còn 2 ngày rảnh đi lòng vòng SG.

.....

đi dự tiệc mà tâm trí Duy chỉ muốn kết thúc sớm nhất có thể nhưng vì xã giao Duy không thể là ng khách về đầu tiên dc...vừa nói chuyện với khách hàng mà Duy vừa cầu sao có khách nào đó phải về sớm. đợi hoài cũng bắt đầu có vài ng khách chào về trước, Duy thở phào...giờ đến lượt a xin cáo về trước, hẹn khách hàng khi nào có dịp ra HN a sẽ chiêu đãi...ra khỏi nhà hàng, Duy nhìn đồng hồ cũng gần 10h rồi, a nghĩ đến cô bé nếu 10h ở SG e sẽ làm gì? Duy không thể đoán ra dc cô bé sẽ làm gì, nếu đi uống nước với bạn bè thì e sẽ lựa quán nào trong 1000 quán nước ở SG này. thui thì Duy lựa 1 quán nước ở trung tâm SG vậy.

.....

Ngồi ở quán nước đối diện công viên nhà thờ Đức Bà, dù gì đây cũng là nơi nhiều nhóm đến tụ tập uống nc nói chuyện mà...Duy chợt nghĩ hnay e có hứng ra đây không vậy? Duy nhắc dt gọi cho Long, cậu bạn chơi thân khi học chung khoá quản trị. Long cũng hay ra HN chơi và công tác. mấy lần Long rủ Duy vào SG nhưng Duy lười không muốn đi.

- alo, tớ Duy nè
- uh, dạo này sao rồi. lâu rồi không thấy cậu gọi, bị e nào bắt cóc ah.
- uh thì bị bắt cóc nên tớ đang ở SG nè
- thiệt hả? sao vào mà không báo trước Long đi đón.
- thui đón đưa gì. Duy mới vào sáng nay...vào có công chuyện ở công ty
- Duy ở SG dc bao lâu?
- 3 ngày
- trời vào chỉ có 3 ngày, đã vào đây thì phải cả tuần
- còn công việc nữa, đâu nghỉ nhiều dc
- uh, giờ Duy đang ở đâu. cò đi chung với ai không, sao mà vào đột xuất thế không báo Long trước, Long nên lịch trình đi chơi
- Duy đang ở quán cà phê, đi có mình ah, cũng chuẩn bị về rồi.
- uh vậy thì ngày mai có bận gì không
- tối mai đi ăn rồi uống nước nha.
- ok vậy thì tui vẫn đi làm bình thường rồi tối gặp, làm gì thì làm lo sắp xếp nha, ngày cuối tui xin nghỉ rồi ăn chơi cả ngày trước khi ra HN chứ, tui ra HN cậu lo hết thì vào đây tui phải lo chứ
- uh cũng dc, đêm ngày kia tui mới bay ra HN, vậy nha, mai gặp. giờ tui về khách sạn
- mà cậu ở khách sạn nào, sao không nói trước qua nha tui ở, nhà tui có phòng mà ở khách sạn chi

- tui sợ phiền tui ở bên Q3.
- phiền hà gì chứ...thui có gì mai gặp hen.

Duy về khách sạn mà cứ suy nghĩ vậy hết 1 ngày vẫn chưa gặp dc e... ở quán cà phê, Duy ngồi ngay bàn gần cửa ra vào, để có thể quan sát dc khách ra vào quán...rời quán Duy cũng dạo 1 vòng quanh công viên...bít đầu đó lại gặp e...Duy không hiểu nổi a nữa rồi...Duy bị giờ không còn là mình nữa...tìm 1 ng không có chút manh mối giữa SG ư, 1 suy nghĩ điên rồ

6. Chương 6

Duy giật mình thức giấc từ 1 giấc mơ đẹp...thỉnh thoảng Duy vẫn gặp cô é trong giấc mơ...Duy với lấy chiếc điện thoại...không có cuộc gọi nhớ hay 1 tin nhắn nào từ số điện thoại mà anh mong đợi...Duy tự hỏi không biết cô é đang làm gì? đã thức dậy chưa hay vẫn còn là mèo lười trong chiếc giường ấm...cô bé có tò mò về Duy hay không...anh nhớ cô bé đến phát điên lên được...nhưng trước khi vào SG..Duy đã tự nói với chính mình chỉ cho phép mình làm theo con tim a lần này nữa thôi...sau 3 ngày ở SG mà sự tình cờ gặp lại giữa a và cô bé không xảy ra thì sau chuyến đi này a sẽ tập quên...quên mọi thứ về cô bé.

.....

ở đâu đó trong SG, Nhi vẫn chẳng biết gì về sự hiện diện của a...1 ng đang đi tìm Nhi...6 giờ sáng dậy Nhi bỗng lên hứng nấu bữa sáng cho cả nhà...tất nhiên là nó chẳng thể nào yên lặng làm 1 mình mà không lôi ai đó vào cuộc...và ng duy nhất phải hứng chịu những lúc có hứng đột xuất của nó không ai khác ngoài ông a 2 iu quý của nó...nó chạy qua phòng của a 2...nhảy 1 phát thật mạnh lên giường...a 2 nó giắt mìnhg mở mắt...bực mình

- Út muốn chết hả? dám phá 2
- 2 dậy chờ Út ra chợ mua đồ về nấu đồ ăn sáng đi.
- a 2 nó chẳng nói gì...kéo mền trùm kín mặt rồi nhắm mắt ngủ tiếp.
- 2 dậy đi...đừng ngủ nữa. nó cố gắng lay lay người a 2
- Út...hôm qua 2 đi ngủ trễ lắm đó...Út đừng phá nữa...ra ngoài đi.
- haiiiiiiiiiiiiiiiii...nó vẫn không ngừng lay ng a hai nó
- ngày mai nấu đi út
- hai dậy đi
- ngoan đi...chút hai dậy 2 chờ Út đi ăn.
- năn nỉ 2 đó...nó lại dõ giọng nhõng nhẽo ra với a 2 nó...và tất nhiên nó luôn là người chiến thắng.
- Út chỉ giỏi hành 2 thui àh...sao không tìm thằng nào đó mà hành nó đi...a 2 nó vừa dậy vừa cần nhân
- Út sợ lúc đó không có ai phá, 2 lại buồn không nói lên lời thui.
- thui đi cô, tên đó mà xuất hiện...2 đãi tiệc mời nó liền...a 2 nó cóc nhẹ lên đầu nó.

.....

Duy lang thang SG...đến những chỗ chơi game...những quán nước giới trẻ SG iu thích mà a tìm trên mạng hy vọng lại gặp cô bé...Duy nghĩ đến lúc tình cờ gặp lại Gió, a sẽ làm gì...cô bé chắc phải ngạc nhiên lắm...khởi đầu cuộc tìm kiếm là những suy nghĩ đầy hy vọng...do SG nóng bức làm Duy mệt hay do sau vài nơi mà Duy đến vẫn chưa gặp được cô bé...những suy nghĩ chán nản bắt đầu len lỏi vô suy nghĩ của anh...sẽ chẳng có sự tình cờ nào lại xảy ra 1 lần nữa...thật điên rồ khi nghĩ rằng a có thể tìm thấy cô bé trong 3 ngày...gần hết ngày thứ 2...Duy mệt mỏi và kiệt sức bởi cuộc chiến đang diễn ra trong đầu a...giữa lý trí và con tim...nhớ

nhưng và hờn trách....hy vọng, đợi chờ và rồi thất vọng...Duy đang cầu khẩn ông trời hãy cho Duy gặp lại cô bé 1 lần nữa thì điện thoại reng... Long đang gọi.

- sao...đang bị cô nào bắt cóc ở đâu rồi. Long vui vẻ chọc Duy
- mình đang ngồi ở quán nước nè.
- cậu xong hết việc chưa...mình hnay xong việc sớm. Long nói
- uh mình xong việc rồi.
- ok...đang ở quán nước nào...mình qua đó rồi đi ăn
- mình đang ở quán nước gần hồ con rùa nè
- ok...20 phút nữa mình qua tới

.....

Duy và Long đang kể chuyện về công việc thì Duy hỏi về người iu của Long

- người iu cậu đâu sao không giới thiệu ỉnh bít...giấu kĩ thế. Long chọc
- cậu không nhắc thì mình cũng chẳng nhớ là cậu chưa bít Trang.
- cậu tính khi nào cưới...nhớ áo mình bít...mình vào SG lại chung vui
- cũng sắp rồi...2 đứa cũng đang tính chuyện...Long cười...chắc là đang đi với thằng em mình...mấy ngày nay đình như sam.

thấy Duy tỏ vẻ hơi ngạc nhiên...Long nói thêm...2 người đó là bạn thân, thằng e mình nó đi du học, mới về chơi..nên 2 ng đó đi chơi với hội bạn thân...để mình gọi điện thoại hỏi xem...có gì tụi mình nhập hội...giới thiệu cho cậu bít thằng e tui luôn...tiện thể giới thiệu cậu mấy đứa e nuôi tui...đứa nào cũng dễ thương hết...Long vừa nói chọc Duy, vừa bấm số gọi cho Trang

tụi Nhi, Trang, Tuấn, Tân, Ly đang ở Plaza chơi bowling

- Trang, điện thoại bà reng kìa....Ly nói
- A long gọi. Trang nhìn vào điện thoại, quay lại nói tụi bạn
- alo, e nghe nè a.
- tụi e đang ở đâu vậy? Long hỏi
- tụi e đang bên chơi bowling bên plaza.
- sắp xong chưa e?
- chắc khoảng 15 phút nữa, có chuyện gì không a?

Nhi với Tuấn vừa đi mua nước về lại gần.

- 2 tui gọi hã. Nhi hỏi Trang
- uh, ảnh hỏi tụi mình sắp xong chưa.

Nhi ra hiệu cho Trang đưa điện thoại cho Nhi.

- 2 làm gì kiểm tra người iu dữ vậy...đi với e thì 2 khỏi lo...Nhi chọc Long
- đi với cô, tui mới lo đó. Long chọc lại nó.
- xi'
- chọc thui...2 tính hỏi mấy đứa đang ở đâu để 2 với bạn 2 wa nhập hội
- tụi e sắp xong bên này rồi...tính qua bên quán a Lê chơi nè...mà 2 đi với bạn hã?
- uh...vậy thì gặp nhau bên quán a Lê nha

- ok 2, sao 2 muốn chất vấn gì nhỏ kia nữa không, e đưa máy.
- thui chút gặp nhau hen...2 cúp máy ah
- ok...bye bye 2

Nhi cúp điện thoại trả máy lại cho Trang.

- 2 nói, gặp tui mình bên quán a Lê, 2 đi chung với bạn qua đó....Nhi nói tui bạn
- bạn nào vậy...Trang hỏi.
- ai biết, tui quên hỏi 2 rồi...nó trả lời
- hy vọng là 1 anh chàng đẹp trai...Ly nói
- trai đẹp thiếu gì đây...Tuấn chọc Ly
- 2 ông hả???...không dám...Ly trả lời
- haha thui đi bà, mê trai vừa thui. vậy thui mình qua đó luôn đi...Nhi nói
- uh...cả đám lấy đồ rồi đi ra...từ chỗ nó qua bên quán a Lê khoảng 10 phút.
- để tui gọi báo a Lê tui mình qua, để a giữ bàn trong góc cho tui mình.

.....

quán của Lê giờ này đã bắt đầu đông khách, thấy tui nó vào quán, Lê đang ở phía bàn tiếp tân lại gần.

- hên cho tui e là bàn trong góc chưa có khách đó. Lê nói tay xoa đầu nó.
 - e chào a...trang, Tuấn, Tan, Lê lần lượt chào Lê
 - tất nhiên rồi...bàn đó của tui e mà...Nhi nói.
 - của cô hồi nào...Lê lấy tay xoa nhẹ lên đầu nó.
 - từ hồi mở tiệm hihi.
 - mấy e uống gì?...lê hỏi
- tui nó lần lượt chọn nước uống.

- ok, đợi a chút hen. Lê lấy order xong, quay vào trong quần làm nước.
 - để e vào phụ a. Nhi đứng dậy đi theo Lê
 - bà mà phụ gì, có vào đó nghịch thì có. Tan chọc Nhi
 - ông chỉ được cái nói đúng. Ly thêm câu
 - kệ tui hihi...chắc 2 sắp qua đó, nhớ để ý hen...nó vừa đi vừa quay lại nói Trang
- Nhi vừa vào trong thì Long và Duy bước vào quán. Trang giơ tay ra hiệu cho Long biết.
- tui e đến lâu chưa. Long hỏi
 - tui e mới đến ah. Trang nói
 - a 2, ai vậy. ly hỏi Long
 - ah, bạn 2 đó, để 2 giới thiệu.
 - đây là Duy bạn a mới ở HN vào chơi. Duy cười chào mọi ng
 - Còn đây là Trang chị 2 của tui nó, bạn gái mình.
 - ghê không, lên chúc chị 2 rồi đó...đám bạn nhón nháo chọc Trang
 - thì mấy đứa tập đi là vừa...Long chọc tui nó.

Long tiếp tục giới thiệu. đây là Ly e gái nuôi của mình2, còn đây là Tuấn và Tân.

- tụi e là a rể của 2. Tuấn lạnh chanh trả lời
- haha muốn 2 gả đứa nào cho e. Long nói
- ai cũng được 2, tuần 1 đứa, e 1 đứa...tan chọc
- hahaha a có 2 đứa e gả đó, 2 thằng bóc thăm đi rồi 2 tính cho.
- 2 ông hay quá hen. Ly nói
- ủa thằng Út nhà a đâu. Long hỏi
- thì đi phá a lê rồi. trang trả lời
- mà 2 ơi giờ hết là thằng rồi nha, giờ ra con gái rồi 2...Tan chọc
- hahaha khác quá phải không, hai xem chút không nhận ra...lúc trước nó là tomboy. tóc ngắn, quần jean & áo thun haizzz

Long quay qua nói với Duy

- lúc nãy chọc câu, Út nhà tui là con gái...mà lúc trước nó tomboy wa' nên tui gọi nó là thằng e không ah. Long giải thích
- oh vậy hả...thì a sao thì e vậy thui...Duy chọc
- đúng rồi tại a thui...trang hòa theo.
- 2 nói má, mai e qua gửi gạo hen...Tuấn chọc
- đứa nào rước nó đi dùm, a cảm ơn.

mọi người đang nói chuyện giỡn thì thấy phía sân khấu hát cho nhau nghe sáng lên, Lê đang lên ngồi chỉnh cây guita.

- hnay quán sẽ có 1 buổi hát cho nhau nghe đột xuất vì 1 cô bé cứ đi theo lê không nhẽo yêu cầu muốn lê hát, mà cô bé đó dễ thương quánên lê không lờ lòng từ chối, vậy ai muốn hát chia sẻ với mọi ng thì lên báo lê bất hen. Lê nói vào mirco...mọi người ở dưới vỗ tay
 - nó lại bắt nạt a 3 nói rồi. Long nói
 - bất ngay mà...tụi bạn nói theo, hiểu ý Long...mỗi lần qua quán mà có hứng là Nhi bắt Lê phải lên hát cho Nhi
 - Lê là bạn thân từ thời cấp 2 của mình, nên nhỏ út nhà mình coi Lê như a, nó gọi Lê là a 3...long nói với Duy
 - a Duy vào chơi lâu không. trang hỏi
 - a vào chơi 3 ngày thui e. Duy trả lời
 - a Duy có bạn gái chưa. Ly hỏi chọc Duy
 - a vẫn còn độc thân. Duy cười
 - bé Ly cẩn thận câu trả lời của a Duy nha...a Duy độc thân chưa lập gia đình thui, chứ ng iu thì đếm không hết đâu...Long chọc
 - vậy thui e không dám...Ly làm bộ mếu máo trả lời
- trên sân khấu Lê bắt đầu những nhịp đàn đầu tiên bài bức thư tình đầu tiên mà Nhi thích.
- cậu để ý con nhỏ mặc cái áo đen đứng trong quầy kia...út Nhi nhà tui đó. long nói với Duy

Nhi nhìn về phía bàn thì thấy hình như a 2 nó đến rồi, nhưng không nhìn rõ lắm vì đèn trong quán đang hơi tối, chỉ đèn chỗ sân khấu là sáng, để mọi người tập trung về phía sân khấu...nó cũng đang bận tính tiền thay chỗ cho Lê, nên nó chỉ giơ tay ra hiệu chào a 2 nó....Duy cũng không thể thấy rõ được.

.....

vừa kết thúc bài hát...thì Lê nói

- Lê cũng muốn giới thiệu cô bé dễ thương kia với mọi ng...Lê vừa nói vừa ra hiệu cho Nhi lên chỗ a...thấy Nhi lắc đầu...Lê nói thêm

- không lẽ a vừa hát tặng e xong, e lại để a trên đây hát 1 bài song ca 1 mình, không ng hát chung...mọi ng ở dưới vỗ tay hưởng ứng...Lê cố tình chọc cô bé...vậy là Nhi cũng phải lên hát với a...Lê đang đổi nhịp đàn qua bài yêu thương mong manh, bài mà hai a e hay hát khi đi karaoke

- a đó...nhi đánh nhẹ vào vai Lê

- đâu thể mình a chịu trận được...Lê cười chọc Nhi

thằng Út nhà tui đó...Long nói với Duy khi thấy Nhi đang đi lên phía Lê

Duy nhìn về phía tay Long chỉ, mà không tin vào mắt mình...là cô bé...ng mà Duy đang cố gắng tìm trong vô vọng 2 ngày nay...lại ở ngay đây...nhìn Nhi cười vui vẻ với Lê...lòng Duy bỗng khó chịu...Nhi đang vui vẻ, trong khi Duy đang mệt mỏi tìm cô...tên cô bé là Nhi...lòng Duy bỗng rồi tung lên hay đang ghen...e đang hát vui vẻ...Chỗ của Lê lúc này là chỗ mà duy đã ước đó là chỗ của mình...duy nghĩ cô bé sẽ phản ứng thế nào khi biết Duy là bạn của a mình...chính Duy cũng bất ngờ...tình cờ vậy sao...có lẽ Duy và Nhi sẽ chẳng bao giờ tưởng tượng ra nổi chuyện trùng hợp như vậy.

Lê và Nhi vừa kết thúc bài hát...2 người đang đi về lại phía bàn của mọi người.

- nó mà cứ bám lấy a Lê như vậy thì sao mà a 3 của mấy đứa lấy vợ được. Long nói đùa

- nhìn đẹp đôi như vậy, ai mà xen vô được...Ly chọc lại Long

- a giao việc đó cho pé Ly đó.

- nó hỏi tuyển chị 2 thì nó còn dễ, chứ a 3 của nó hiền wá nên nó sẽ tuyển khó hơn...pà Ly nhà mình rút từ vòng gửi xe rồi 2. Tuấn chọc Ly

Nhi nhận ra sự quen thuộc của người ngồi cạnh a 2 của nó. là a sao? không thể nào? người bạn mà 2 nhắc tới mới ở HN vào chơi là a sao. không thể nào? nụ cười trên khuôn mặt nó tắt dần khi nó đến gần bàn hơn.

- nó mà cứ phá mày vậy thì sao mày lấy vợ được. Long nói với Lê

- e có phà gì đâu 2. nó cố chống trả lại câu nói của 2

- không chịu cổ...ở đó mà yên thân được với cô này. Lê vừa đùa, vừa cốc nhẹ lên đầu Nhi

-ah, đây là Duy bạn tao ở HN vào...còn đây là Lê bạn thân mình từ cấp 2 đến giờ. Long giới thiệu Lê và Duy

- còn đây là Nhi, e gái mình...Nhi cười nhẹ gật đầu chào Duy

- chào em...Duy nói.

- gọi gì uống chưa, tao vào lấy. Lê hỏi Long

- tao gọi rồi.

- chút xíu nữa tao quay lại. Lê nói...mấy đứa ngồi chơi hen, a quay vào trong chút...Lê cười chào tụi nó

Nhi ngồi vào chỗ của nó., bên cạnh Tuấn, nhưng lại đối diện Duy...nó không biết phải làm sao, không thể nói với 2 là nó đã biết Duy ở HN, và tất nhiên không thể kể cho 2 biết về cách nó quen Duy ngay lúc này...nên nó vờ như mới gặp Duy lần đầu...và Duy cũng hiểu ý nó, nên Duy cũng làm như mới gặp nó lần đầu.. trong lòng Duy không thoải mái nhưng a không muốn làm mọi người mất vui và cũng xem cô bé sẽ làm gì.

- a Duy vào chơi lâu không? Nhi hỏi

- ảnh vào chơi có 3 ngày àh...Ly lạnh chanh trả lời

- oh pà đã điều tra rồi hả, nhanh ghê ta... Nhi chọc Ly

- a vào chơi 3 ngày, nhưng hnay là ngày thứ 2 rồi. mai a về lại HN. Duy nói thêm

- nhanh vậy hả a. Ly nói tỏ vẻ tiếc nuối.

- haha có cần tui mua vé để bà về theo ảnh không...Tân chọc Ly

- chắc là muốn làm dâu HN rồi. Tuấn hòa theo.

- pé Ly muốn thì a đưa đi theo. Duy nói đùa, cũng muốn bít Nhi phản ứng sao...nhưng có lẽ Nhi đang muốn đóng chọn vai của mình nên nó cũng theo phe mọi ng chọc Ly.

- bình tĩnh đi bà, hôm nào tui dẫn bà ra HN. Nhi nói

- uh, Nhi giờ nó rành HN lắm. Trang chọc

mọi ng xúm lại chọc Ly, không ai theo phe Ly..." 2 mọi người xúm lại bắt nạt e kia" Ly nói với Long

- cái này thì 2 thua rồi Ly ơi...Long nói

- a 3 cứu e với...Ly nói khi vừa thấy Lê lại gần bàn.

- có chuyện gì vậy pé Ly. Lê hỏi, chưa bít cuộc nói chuyện đùa của mọi ng

Lê kéo ghế ngồi cạnh Nhi, nghe Nhi kể chuyện mọi ng đang chọc Ly

- gió chiều nào a theo chiều đó, pé Ly ơi...Lê cười đùa lại

- sao hnay ai cũng bắt nạt e hết vậy. Ly phụng phịu nói

mọi ng thấy vậy nên tha cho Ly, chuyển qua chuyện khác...thỉnh thoảng Nhi liếc nhìn Duy nhưng cố lẩn tránh ánh mắt của Duy...Duy ngồi nói chuyện nhưng luôn để ý đến Nhi...Duy thoáng buồn vì nhận ra ở đây Nhi không cần đến a nữa, Duy bỗng trở nên nhỏ bé, Nhi có bạn bè chung quanh, và Lê người mà đang giữ vị trí của a giống như khi Nhi ở HN...Duy nhận ra Lê luôn dành sự quan tâm đặc biệt đến Nhi.

bình thường nếu bạn của 2 mà đi chung với nhóm bạn nó...nó sẽ luôn dành sự quan tâm hay bắt chuyện với người đó...nhưng lần này nó không muốn mọi ng để ý đến nó và Duy mà đúng hơn nó đang bối rối nên nó tỏ vẻ không quan tâm đến Duy, nó dành việc đó cho Ly...Nhi cũng thấy khó chịu lắm...thấy có lỗi với a, khi tỏ ra không quen bít trong khi a đã giúp nó lúc ở HN...e tự hỏi a vào đây là vì lý do gì??? vì nó uh...nó không dám tin nó là nguyên nhân khiến a phải vào SG.

Long lên hứng rủ cả đám đi hát karaoke, tụi nó đồng ý, riêng Lê không đi được nên hẹn mọi người lại lần sau...tân nói chạy qua đón Như, bạn gái của Tân đi cùng, a Long thì đổi qua chỗ Trang, mọi ng chọc Duy sẽ chở Ly, nhưng bị mọi người chọc quá nên Ly ngại, nên vừa ra xe, Ly nhảy lên xe Tuấn ngồi...vậy là Nhi đành để Duy chở...nhưng nó không muốn vì không bít sẽ nói gì với Duy

- tui không nhớ đường lắm, để a Duy chở tui bị đi lạc ráng chịu nha. Nhi nói

- có điện thoại mà pà lo gì...mà từ đây quá đó, pà rành quá rồi, nếu có lạc lo do cố tình nha...Ly nói.

thế là Nhi đành qua xe Duy chở.

7. Chương 7

- 2 chạy chậm thui cho a Duy theo nha. Nhi nói với theo Long

Ngồi phía sau sẽ nó giữ im lặng...a cũng chẳng hỏi nó tại sao lại làm như không quen bít? chắc là a buồn nó lắm...nó giấu phía sau Duy, vẫn bờ vai và tấm lưng rộng mà nó từng dựa vào...tim nó đập nhanh hơn...nó đã từng nghĩ đến nếu 1 ngày nào đó nó gặp lại a sẽ ra sao...trong trí tưởng tượng của nó đó sẽ là 1 ngày tràn ngập tiếng cười đùa và những câu chuyện...nó không 1 chút suy nghĩ sẽ gặp a trong hoàn cảnh này.

- a vào SG có việc hả?...cuối cùng nó cũng bắt đầu hỏi Duy.

- uh, a đi công tác. Duy trả lời...từ này giờ Duy vẫn quan sát cô bé quay kính chiếu hậu...vẫn là cô bé đó chứ nhưng sao lại xa lạ quá.
- ah...thì ra là vậy. rồi Nhi im lặng, chẳng hỏi gì thêm...trong tình huống này Nhi không thể nói đùa như không có chuyện gì...cũng chẳng thể hỏi a có nhớ nó không...nếu như không quen biết từ trước thì nó có thể nghĩ ra đủ thứ chuyện trên đời để phá vỡ sự im lặng.
- a cũng vào để tìm 1 người. Duy nói tiếp khi thấy cô bé im lặng.
- vậy sao? Nhi im lặng 1 lúc rồi trả lời.
- nhưng không gặp...a gặp 1 ng nhìn giống thui nhưng không phải. Duy nói tiếp
- lần này nó chỉ biết giữ im lặng chẳng thể nói gì được...nó muốn nói nó nhớ a lắm, nhưng lý trí luôn giữ lại những lời nói mà nó nghĩ không nói ra sẽ tốt hơn. nó thấy quán karaoke gần trước mặt, nó nghĩ cũng may quán karaoke cũng không xa quán a Lê, nếu không cứ như vậy có lẽ nó sẽ nói ra những chuyện không cần thiết.
- a nhớ e lắm, Nhi àh...Duy chỉ muốn nói ra cảm xúc của a...nó ngạc nhiên khi nghe Duy nói nhưng nó chẳng nói gì, vẫn giữ im lặng...chỉ nói thầm với chính nó e cũng nhớ a lắm.
- đến nơi nó bước xuống xe đi lại về phía Trang đang đứng đợi, Long và Duy tìm chỗ gửi xe.
- sao tự nhiên pà ít nói quá vậy...trang tò mò hỏi, nhận thấy có gì khác ở nhỏ bạn.
- bình thường mà. nó trả lời tránh sự tò mò của Trang
- sao vậy? mệt hả, nếu vậy về sớm hen. Trang lo lắng, thật ra chỉ có Trang mới biết chuyện nó đang buồn vì chuyến đi HN vừa rồi. mọi người thì chỉ biết chuyện nó và a chàng tây chia tay
- mệt gì đâu.
- hay lại lên cơn buồn rồi. trang vẫn lo lắng hỏi tiếp
- tui không sao, pà đừng lo, a 2 với a Duy lại kia
- e với Duy đứng ngoài đợi mấy đứa kia nha, a với Trang vào hỏi phòng. Long nói
- uh, 2 vào hỏi coi sao. nó gật gù đầu.
- sao tụi kia đi lâu thế không biết. nó cần nhẩn...Duy chẳng nói gì...những lúc chỉ có nó và Duy không gian thật nặng nề. trang đi ra báo là có phòng rồi...1 lúc thì thấy 4 đứa kia đến.
- tiếc quá hen, a Duy vào chơi được có mấy ngày, nếu không tụi e dẫn a đi chơi. Trang nói trong lúc đợi Tân và Tuấn gửi xe
- uh, khi nào e với Long cưới a sẽ vào chơi lâu hơn...Duy chọc Trang.
- làm gì mà đi lâu vậy. Nhi hỏi Ly.
- ghé đồ xăng. Ly nhăn mặt trả lời
- nói học xong hả Như. Nhi hỏi
- uh...Như gật đầu
- ăn gì chưa. Trang hỏi.
- chưa, đói muốn xỉu luôn nè.
- sao không nói Tan ghé mua gì ăn. Nhi nói.
- Tân nói mọi ng đang đợi, sợ mọi ng chờ lâu.
- trời đất, cái ông đó...thui chút tui kiếm gì cho pà ăn. Nhi vừa nói vừa khoác tay Như đi vào trong.
- ah, đây là a Duy bạn a Long. Ly nói rồi chỉ cho Như biết.

- e chào a. Như cười chào Duy.
- bạn của a Long mà tui tưởng bạn bà vậy đó. Tân đi lại gần chọc Ly
- thui nha, tui quê là khó huê đó. Ly liếc mắt nhìn Tân

Không chỉ Trang nhận ra sự khác lạ của nó hôm nay, mà có lẽ mọi người cũng đã nhận ra...nó hôm nay không còn lo tranh dành với tụi bạn để hát nữa...nó không hát nhiều mà chỉ ngồi nghe mọi ng hát...lúc này, nó không còn để ý đến mọi người đang quan sát nó...nó bắt đầu chìm vào những suy nghĩ, nhìn anh nó thấy mình có lỗi, từ khi nghe a nói a nhớ nó...nó bít chút...a đã cố gắng liên lạc với nó mà, nó không bít phải làm sao...cách nào có thể làm ngừng suy nghĩ, đầu nó như muốn nổ tung...có lẽ say sẽ làm nó quên...nghĩ là làm...nó cầm chai bia lên uống.

tất nhiên hàng động nó không lọt qua mắt của mấy đứa bạn...mọi ng cũng bắt đầu lo lắng...thật ra mọi ng luôn lo cho nó từ ngày nó về...ai cũng bít nó đang thất tình...nhưng mấy ngày qua thấy nó như không có gì...ai cũng bít nó đang cố giấu nên cũng không ai đề cập đến hay hỏi gì nó....nó không hay uống bia, chỉ khi có dịp vui nào, mọi ng nói quá thì nó cũng uống cho có lệ...vậy mà hnay chẳng ai nói gì, nó tự uống.

- êh, mày sao vậy...m đang uống bia đó...Trang lo lắng hỏi, nhắc nó.
- uh, không sao. nó trả lời
- sao hôm nay Út có hứng vậy...Long cũng lo lắng hỏi, ngừng không muốn cản nó.
- hihi vui mà....nó vừa dứt xong 1 chai...với 1 đứa không hay uống như nó, thì có lẽ nó bắt đầu ngà ngà say
- uống ít thui Nhi...tụi bạn lo lắng... nhưng vẫn để nó uống

mọi người nghĩ có lẽ nó đã không thể giấu được nỗi buồn nữa rồi...nhưng mọi ng lại thấy yên tâm phần nào...mấy bữa nay ai cũng lo lắng không sẽ xảy ra chuyện gì hay nó sẽ làm gì sau chuyện chia tay đó...thà nó khóc hay biểu hiện ra ọi ng thấy có lẽ tốt hơn, để có thể an ủi nó, tụi nó chơi thân với nhau như ng 1 nhà, nên nó buồn tụi bạn cũng chẳng hơn gì...Duy nhìn nó im lặng, mà đúng hơn a không bít phải làm gì vì đã giả vờ như mới gặp mà, nên a cũng không thể tỏ ra quá quan tâm đến cô bé được...Duy thấy nó vậy mà lòng anh đau lắm...Duy tự hỏi " e buồn vậy sao...vẫn vì tên peter kia sao?"

nó uống được 2 chai thì say hoàn toàn...mọi ng cũng chẳng tâm trí gì mà hát hò...chỉ lo cho nó thui.

- thui a đưa út Nhi về, mấy đứa ở lại chơi tiếp nha. Long vừa nói, vừa đỡ nó dậy
- thui chơi gì a...về tụi e về luôn, thấy út Nhi vậy tụi e chơi gì nổi. Ly nói giọng buồn buồn. mấy đứa bạn cũng gật đầu rồi đứng dậy.
- xin lỗi mấy đứa nha...a tính khao mấy đứa chơi 1 bữa...thui để hôm khác a bù lại hen.
- 2 đừng nói vậy...Út Nhi như vậy tụi e không có còn hứng gì nữa. Như nói.
- uh...long gật đầu nhìn cô e
- tụi e về trước nha...tân nói
- có gì báo tụi tao bít hen...Tuấn dặn Trang. Trang gật đầu
- xin lỗi cậu hen, tính dẫn cậu đi chơi cho vui mà ra vậy. Long nói Duy
- không có gì, ăn chơi để sau, thiếu gì dịp...giờ lo cho Nhi trước đã. Duy nói lòng a cũng lo lắng.
- nhỏ này có bao giờ uống dữ vậy đâu...Long nhìn cô em nói
- haizzz, đâu ai giấu mãi được nỗi buồn trong lòng a....Trang thở dài nói.

4 ng gửi xe lại quán, đi taxi về...Trang, Long ngồi nhìn nó, buồn chẳng nói gì, Duy ngồi trên cũng đâu hơn gì...a lo cho Nhi lắm, nhưng lại không được quan tâm cô bé. về đến nhà, đã thấy Lê trước cửa, Lê khi đóng tiệm tính chạy qua tham gia với mọi ng, nghe nói Nhi say nên mọi ng về sớm, a cũng lo lắng cho con bé, lần đầu nghe nó say, nên chạy qua nhà. thấy xe ngừng lại, Lê vội mở cửa hỏi.

- Út Nhi sao rồi.

- thì nó say như vậy nè, sao gì nữa...Long trả lời
- sao để nó uống dữ vậy. a trách Long...Long thở dài cũng chẳng buồn trả lời
- Nhi mới uống có 2 chai thui a àh. Trang trả lời thay Long,
- không lẽ cản nó, thấy nó muốn say thì thui để nó vậy. Long nói thêm...nghe câu trả lời Lê thở dài...trách vậy thui, chứ nếu Lê ở đó cũng chẳng lẽ ngăn con bé
- thui Duy ngủ ở nhà tui luôn đi, để tui bế nó lên phòng, rồi tui, ông với Lê ngồi uống nói chuyện...Duy cũng lo lắng chẳng lòng dạ nào mà đi về cũng tính ở lại, nghe Duy nói vậy a gật đầu.
- Long bế Nhi lên phòng mà lòng a buồn lắm, lần đầu tiên a thấy con bé như vậy. Đặt nó lên giường, thấy khóe mắt nó ướt ướt.
- thui e coi thay đồ cho út Nhi dùm a. Long nói Trang.
- uh, a xuống chơi với mấy ảnh đi, e coi Nhi cho. Trang nói.
- 2 ơi, e đau lắm...nó lằm bằm trong cơn say, rồi nước mắt nó chảy...Long với Trang nhìn nó mà đau lòng lắm. Trang cũng rướm rướm nước mắt.
- út Nhi ngủ rồi hả? Lê hỏi khi thấy Long đi xuống cầu thang
- uh...Long trả lời rồi ngập ngừng nói tiếp...nó khóc mày àh, chắc lần này nó buồn lắm.
- Lê chẳng nói gì, có lẽ a hiểu cảm giác của Long, Lê cũng coi Nhi như e gái, con bé lúc nào cũng vui vẻ, hoạt bát. Đây là lần đầu thấy con bé buồn vì chuyện tình cảm mà say như vậy.
- tao mà gặp thằng đó, sẽ cho nó 1 trận như tử...thằng khốn. Long nói đập mạnh tay vào bàn.
- uh, tao cũng cho nó 1 trận. Lê gật đầu đồng ý...út Nhi là cô e cứng của Long và Lê, nên hay chiều ý con bé, quan tâm, bảo vệ con bé từ nhỏ đến giờ, vậy mà thằng peter nào đó dám làm nó đau
- bít vậy hồi đó tao nói vào ày với nó thành cặp, thì đâu đến nỗi vậy, thì nó đâu đi du học. Long nói giọng tiếc nuối
- thui chuyện qua rồi, tao bị giờ làm a 3 út Nhi, tao vui rồi. Lê nói... lúc Nhi học cấp 3, Lê thấy mến Nhi, nhưng Nhi nói chỉ muốn Lê làm a trai, có lẽ vì cô bé quen bít a từ nhỏ, cô bé nói cô bé cũng quý mến a lắm, nên không muốn mất đi 1 ng a, Lê tính đợi cô bé lớn hơn chút rồi sẽ ngỏ lời lại nhưng theo thời gian, a nhận ra có lẽ a không thay đổi dc việc cô coi a như 1 ng a trai, nên a cũng dần coi cô bé là e gái.
- Duy từ nãy giờ cũng chỉ im lặng nghe Long và Lê nói chuyện, nhưng hiểu ra mối quan hệ giữa Lê và Nhi, a cũng thấy vui vui, thì ra 2 ng chỉ giống như anh em, vậy mà lúc thấy 2 ng thân thiết hát chung, trong lòng a thấy ghen với Lê
- Út Nhi ngủ rồi hả Trang? Duy hỏi khi thấy trang đi xuống, từ nãy giờ Lòng Duy cũng như lửa đốt... có lẽ nếu tên peter ở đây a cũng cho tên đó 1 trận, nhưng Duy nào bít được ng thật sự làm cô bé phải say lại là a
- uh, Nhi nói lằm bằm dc vài câu rồi ngủ luôn. Trang nói...Trang là ng hiểu tâm trạng Nhi lúc này...thật ra lúc Nhi say cũng lằm bằm vài câu mà Trang cũng đoán ra được, ng làm Nhi đang buồn không phải là tên peter kia, mà là a chàng HN mà Nhi cứ thấy có lỗi vì có lẽ đã làm a ta buồn.
- thật ra không phải tại tên Peter đâu. Trang cũng nghe được 1 chút câu chuyện Lê và Long đang trách tên Peter. không lẽ lòng giấu 2 ng đó nên Trang bắt đầu nói.
- không phải tại tên khốn đó...vậy tại sao nó buồn như vậy. Long hỏi
- không phải vì chuyện chia tay, vậy Nhi buồn vì chuyện gì mà phải uống say vậy. Lê lo lắng
- thật ra thì...Trang ngập ngừng nhưng bắt đầu kể lại chuyện a chàng mà Nhi gặp ở HN, rồi chuyện a chàng đó có lẽ cũng thích Nhi, cô gắng liên lạc nhưng Nhi không muốn ọi ng hiểu, có lẽ Nhi đang đau đầu về cuộc chiến giữa con tim và lý trí trong đầu nó.
- haizz...con nhỏ không bít sợ là gì...Long nói khi nghĩ đến cái cách mà Nhi quen a chàng kia.

- cũng may la không gặp ng xấu. Lê nói thêm
 - thì Út Nhi mà, nó đang buồn thì chẳng nghĩ dc chuyện gì, cứ theo cảm tính thôi. Trang nói
 - mà không có cách nào liên lạc dc a ta sao. Long hỏi.
 - e không bí.
 - thôi, Nhi đã quyết định vậy rồi, tui mình cũng làm gì dc đâu...Lê nói...a cũng hiểu cái tính cứng đầu của con bé.
 - tui không muốn nó quay lại bên đó chút nào. Long thở dài
- lê gật đầu đồng ý, thật ra a và Long cùng tâm trạng, từ lúc con bé đi du học, rồi đến lúc, con bé kể chuyện có ng iu là 1 a chàng tây, Long và lê luôn lo lắng, sợ con bé sẽ lấy tên đó, rồi ở lại bên đó luôn thì coi 2 anh coi như mất đứa e gái, rồi lỡ nó có bị tên kia bắt nạt thì 2 ông a cũng không giúp được. nghĩ đến đó thôi cũng làm 2 ng lo lắng rồi. nên khi nghe nó nói nó và peter chia tay, Long mừng lắm, Lê cũng vậy nhưng lại thấy có lỗi với con bé vì 2 ông a vui trên sự đau khổ của nó.

8. Chương 8

- Nhi dậy đi, mọi người chuẩn bị đi chơi. Trang khẽ lay nó dậy.
- đi đâu...nó mở hé mắt hỏi...cái đầu nó vẫn còn hơi nhức,nó nghĩ chắc hôm qua nó uống nhiều lắm...nó chẳng nhớ gì hết.
- mọi ng tính đi biển, a lê với Ly cũng tới rồi. Trang nói.
- chắc tui đi không nổi quá...nó mệt mỏi không muốn dậy.
- Dậy đi...mọi người chỉ đợi pà thôi đó. Trang thúc giục nó, cố gắng kéo nó dậy.
- bộ hôm tui say dữ lắm hả? . nó hỏi
- haiss...uh mày gục tại chỗ, a Long phải bế pà đó.
- bộ tui uống nhiều lắm sao.
- hahaha nhiều gì mà nhiều...mới chưa hết 2 chai đã gục rồi.
- tui có làm gì hay nói gì lung tung không... nó lo lắng hỏi
- có chứ sao không...Trang chọc
- tui nói gì?
- không có gì...tui chọc thôi...mà bộ bà có gì dấu tui hả?
- không...tui có bao giờ dấu bà chyet gì...mà nếu có chuyện gì thì chỉ là chưa đến lúc cho bà biết thôi. nó bước ra khỏi giường đi vô phòng tắm rửa mặt.
- bà nhanh lên, rồi xuống nha.
- uh.
-
- e sao rồi, nướng muốn cháy nhà luôn rồi ? lê chọc khi thấy nó đang đi xuống cầu thang
- e hơi nhức đầu chút....nó trả lời nhưng đảo mắt nhìn xem Duy đang làm gì...Duy với Ly đang nói chuyện vui vẻ...nó hơi thoáng buồn...Duy chẳng hỏi han gì nó...mà cũng đúng thôi, đã già rồi không wen bí mà, nó nghĩ
- Cộp...uống cho cổ vô, giờ kêu...Long đi từ phía sau, cốc lên đầu nó 1 cái rõ đau.
- 2, đau e...nó la lớn ôm đầu...đứng dập dập chân

- thui sáng tui với a Duy đi mua đồ ăn sáng, có mua cháo với thuốc cho bà nè...lại ăn đi...Ly nói
- bà cũng có lúc dậy sớm quá hen...nó vừa nói, vừa ngồi xuống bàn.
- thì ng ta có động lực mà...Trang nói, ai cũng hiểu ý, cười chọc Ly với Duy
- động lực lớn dữ hen. nó nói chẳng có chút biểu cảm nào.
- hihi lớn chứ...Ly cười trả lời, làm nó hơi ngạc nhiên, Ly không còn ngại như lúc hôm qua mọi ng chọc nó nữa...chắc Ly thích Duy thiệt
- thui ăn nhanh đi, rùi chuẩn bị đi Vũng Tau, mọi người chuẩn bị xong hết rùi, đợi út thui đó...Long hỏi nó ăn
- thui mọi người đi đi, e hơi mệt không muốn đi đâu.
- sao để pà ở nhà dc...Trang nói
- thui lên xe rùi e ngủ tiếp, cho đỡ mệt, uống thuốc vô, 1 chút nữa là hết nhức đầu ah...Lê dỗ ngọt nó...có từ chối thế nào cũng không dc, nên nó đành phải đi.

.....

- vừa ra xe, Ly đã dành chỗ phía sau ngồi với Duy
- a Duy với e ngồi phía sau nè, cho Nhi ngồi trên với a Lê. Ly vừa nói, vừa kéo tay Duy
- uh...vậy a với e ngồi sau...Duy cười trả lời
- thấy 2 ng thân nhau mà, trong lòng nó có chút không vui, gì mà mới có 1 tối, thui mà 2 ng thân nhau thế không bít.
- thui bà với a Duy đi xe a Lê, tui qua đi xe bên a 2. nó nói.
- trời, e tính để a 1 mình lẻ loi với 2 ng này hả, thui đi bên xe a đi...Lê năn nỉ nó
- thui bà đi chung với a Lê đi, nói chuyện với ảnh. Trang nói...thui thì nó đành phải leo lên xe đi chung với Lê, Ly và Duy.
- e mệt thì nhắm mắt ngủ chút đi. Lê nói nó
- e ngủ rùi Hok ai nói chuyện với a...a vừa lái xe, vừa ngủ gục luôn sao...nó chọc Lê
- bà nghĩ trong xe có 2 ng thui hả...tui với a Duy vô hình chắc. Ly nói
- đi khoảng bao lâu thì đến nơi...Duy hỏi.
- chắc khoảng 2 tiếng a ah...Ly trả lời, giọng nhẹ nhàng.
- lần sau, cậu vô lâu hơn chút, thì mình đi Nha trang... Nha Trang đẹp hơn. Lê nói....3 người nời đủ thứ chuyện về HN và SG, so sánh có gì khác...nó chẳng có tâm trạng để nói chuyện nên thui cứ nằm nhắm mắt giả bộ ngủ là xong, khỏi ai hỏi gì nó.
- con nhỏ này, nãy nói không ngủ mà đã lặn ra ngủ rùi..Lê nói khi thấy nó nhắm mắt.
- thui để nó ngủ đi a...không chút ra tới đó nó lại than mệt không chịu đi đâu, lại nằm ở khách sạn luôn thì mệt. Ly nói
- khi nào e học xong...Duy hỏi Ly
- 2 năm nữa a ah.
- oh, cũng nhanh thui, khi nào có dc nghỉ hè, e ra Hn chơi nha...lúc này thì a Lê mở nhạc cho nó dễ ngủ, rùi cũng lo tập trung lái xe...nhưng nó nào ngủ được, nó nằm đó nghe Ly và Duy đang nói chuyện, chọc nhau vui vẻ...nó nằm nghĩ ...vậy cũng tốt, vừa tự nói với chính mình...mày buồn gì chứ, vậy không tốt sao...mày đã quyết định làm theo lý trí, muốn quên ảnh rùi mà...bi giờ thì không phải lo ảnh buồn nữa, nếu anh với Ly thích nhau...Ly cũng là cô gái tốt, 2 người đó thích nhau thì mày phải vui chứ...nghĩ vậy nhưng trong

lòng nó buồn lắm...nó tự nhủ...Ly là bạn tốt của mình đó, Ly thích ảnh rùi...bi giờ mình phải quyết tâm hơn không nghĩ đến ảnh nữa....nó cứ nằm nhắm mắt suy nghĩ, dầy vò chính nó...Lê bít là nó không ngủ...cô bé cứ xoay qua xoay lại.

ra tới biển...nó chỉ ngồi trên bãi cát chơi như thói quen, nó không thích tắm biển, mọi ng đều xuống tắm...Lê thỉnh thoảng lên ngồi chơi với nó 1 chút sợ nó buồn, nhưng nó thì cứ nó a xuống tắm, chơi với mọi ng đi...nó không sao...ngồi đó quan sát mọi người...thấy Duy quan tâm Ly nó lại nhớ lúc ở HN...nhưng lúc Ly bị sóng đánh mạnh té vài cái, có lẽ bị uống nước nên mặt Ly nhăn lại, Duy lại chạy lại gần chọc Ly cười...nó hơi đau lòng, nhưng rùi lại nghĩ...rùi nó sẽ ổn thui

- vui lắm, sao pà không xuống chơi luôn, ngồi đó mà xây lâu đài...Trang chọc nó, ngồi xuống nghịch nghịch đóng cát của nó

- bà bít tui chỉ thích ngồi nghịch cát thui mà, mỗi lần đi biển, có mấy khi tui tắm. nó trả lời

- 2 người đó nhìn cũng đẹp đôi quá hen. Trang nói...khi 2 đứa nó nhìn Ly và Duy

- uh...nó gật đầu

- chắc là cũng thích nhau rùi, tình iu sét đánh...từ sáng đến giờ cứ dính nhau như sam, không bít tối qua có nt nc gì không...mà sáng sớm Ly qua...nhìn 2 ng thân với nhau lắm. trang cười nói thêm

- uh...nó lại gật gật đầu, chẳng nói gì

- thui tui xuống chơi tiếp đây, bà ngồi đó xây lâu đài đợi hoàng tử đến đi...trang chọc nó, rùi chạy lại chỗ Long, khi thấy Long vẫy vẫy tay gọi....Long nói nó...ut xuống chơi luôn đi...nó lắc đầu.

.....

Đi tắm biển cả ngày, mà về nhà nhìn ai cũng còn hăng hái chẳng mệt mỗi gì...lại bày ra nấu mấy món đồ biển mua ở Vũng tàu về...nó mệt đến nỗi chỉ muốn đi lên phòng nằm ngủ 1 giấc...cả ngày nó cứ nhìn Ly với Duy quan tâm nhau mà lòng nó buồn không nói dc...nhất là lúc ăn trưa...Duy không lo ăn, cứ lo lột tôm, cua cho Ly ăn, Ly thì cũng lo nhắc Duy lo ăn đi, đừng lột cho Ly...Lê thấy nó buồn buồn nên cũng chọc nó...thui 2 kia lo lột cho nhau ăn...Long với Trang cũng vậy...thui thì hnay a 3 làm ng iu hen...vừa nói a vừa lột đưa cho nó con tôm...a nói chọc nó làm mọi ng cười chọc theo...khổ thân 2 ng độc thân

chưa.

Duy với Ly đang loay hoay dưới bếp. Thấy Duy có điện thoại, vừa nghe máy vừa đi ra ngoài...nó lại bếp phụ Ly...2 đứa vừa làm vừa tám. Ly hỏi nó

- bà thấy a Duy thế nào, được không?

- uh...được...nó gật gật đầu trả lời

- a hiền và dễ thương quá hen...Ly vui vẻ nói.

-uh, mà bà thích a thiệt hả. nó ngập ngừng hỏi

- uh...nhưng chắc cũng cần thêm thời gian tìm hiểu.

- uh...

- tui tính hè này ra Hn chơi, còn anh...ảnh nói sẽ vô đây chơi thường xuyên hơn. Ly kheo nó

-uh...thầy nhỏ bạn vui vẻ...nó cũng vui, nhưng lại có chút gì đó buồn...nó bi giờ thật khó hiểu.

- thui bà ra gọi anh Duy vô ăn đi, tui dọn ra bàn là ăn dc rùi.

-bà đi gọi ảnh đi.

- tay tui đang dơ thì tui làm cho xong luôn...mất công lại phải rửa tay nữa...bà đi báo a bít dùm tui cái....nghe Ly nói vậy nó nhăn nhó đi gọi Duy

.....

Duy đang đứng quay lưng về phía nó, nó đang tính lên tiếng gọi Duy thì bị khựng lại...nó ngạc nhiên vì những gì vừa nge thấy.

- a đổi vé, sáng mai a bay về sớm, mới có mấy ngày e nhớ a vậy sao

-...

- thui đừng nhõng nhẽo nữa, a cũng nhớ e lắm, a mua nhiều quà cho e lắm...Duy vừa nói, vừa quay về phía nó...nó vẫn đứng chết chân ở đó, ngạc nhiên nhìn Duy....thấy nó...nụ cười trên khuôn mặt Duy tắt dần.

- thui kưng ngủ sớm nha...ngủ ngoan đi...mai a về tới sẽ qua nhà e. Duy nói rồi cúp máy.

-....

- e đã nghe hết rồi sao?

-....nó im lặng, đợi nghe 1 lời giải thích, rằng những gì nó nghe không phải sự thật, vậy mà...

- a đã hợp tác khi e giả vờ không quen biết a, thì e cũng coi như chưa nghe thấy gì hết nha. duy nói, bước lại gần nó.

-.... im lặng nhưng nó tức giận không tin vào những gì dc nghe “a ta dám bắt cả hai tay, rồi còn nói nó coi như không biết gì”

- Bốp... Duy hứng trọn cái tát của nó.

- a là đồ tồi...nó tức giận nói...tôi đã nghĩ là a khác với những tên hay lăng nhăng kia chứ...vậy mà cũng giống như bọn họ, luôn đùa giỡn với tình cảm ng khác. tui cảm a không dc đùa giỡn với tình cảm của Ly

-...

- vậy mà...nó ngập ngừng rồi nói, sao khéo mắt nó lại cay cay...tui đã thích anh, tui đã lo lắng, suy nghĩ về a từ lúc rời HN...lúc này nó đã không ngăn lại được những giọt nước mắt....lại 1 lần nữa, như hàng chục vết dao đâm vào tim nó...nó đau lắm, có lẽ nó đang đau cho chính nó chứ không phải cho Ly...không không tin vào sự thật, ng nó quen không phải là ng như vậy...thà là a vui vẻ với Ly nó còn thất tốt hơn.

-....

- từ lúc gặp a, khi giả vờ không quen biết, tui đã tự trách chính mình, vì tui cảm thấy có lỗi với a...vì tui giống như đang chạy trốn...vậy mà a...sao tui lại cứ bị tổn thương vì mấy tên tồi như a chứ...nó khóc...lòng nó đau lắm, có lẽ vì a đã chiếm 1 phần nào đó quan trọng trong tim nó...không thể nói dối chính mình dc nữa, có lẽ khi bị tổn thương, nó mới chấp nhận sự thật đó, tình cảm của nó dành cho a.

-....duy vẫn im lặng, lắng nghe cô bé nói...lòng a cũng đau lắm khi thấy cô khóc, nhưng 1 chút gì đó vui trong lòng vì cô bé đang thú nhận cô bé cũng có tình cảm với a.

- thui đừng khóc nữa, nín đi, cô bé ngốc...Duy ôm cô bé vào lòng, vỗ dành

-...nó chợt nhận ra, a ta đang ôm nó...nó muốn đẩy a ra nhưng không dc, nó không mạnh bằng a ta vừa lúc đó, Ly và mọi ng đi ra.

- bà đừng hiểu lầm...nói giết mình, nhìn Ly nói.

- hiểu lầm gì, chính mắt tui thấy. Ly nói gương mặt thất vọng nhìn nó.

- a ta...nó muốn giải thích, nhưng lại không biết nói từ đâu...hơi ngập ngừng....a ta...

- a ta là a chàng HN mà bà tính bỏ trốn chứ gì...Ly nói rồi nở 1 nụ cười.

.....

đêm trước đó, khi nghe Trang nói cô bé có lẽ đang buồn là vì a, Duy không thể giữ được im lặng nữa...a nói sự thật với mọi ng rằng ng đó là a.

- cò chuyện này, mình muốn nói với mọi ng. Duy bắt đầu

- Chuyện gì, cậu cứ nói. Long nói với Duy
- thật ra, a chàng mà Nhi gặp ngoài HN là mình
- mọi ng ngạc nhiên khi nghe Duy nói
- lúc đầu mình nghĩ mình và Nhi gặp nhau chắc chỉ là tình cờ...nhưng sau khi Nhi đi...mình nhận ra mình đã dành tình cảm cho Nhi nhiều hơn là mình nghĩ, nên mình vào SG để tìm Nhi...khi bit Nhi là e gái cậu thì mình tin đó là duyên số.
- sau khi nghe Duy nói, Long, Lê và Trang hoàn toàn ngạc nhiên, sao lại có chuyện trùng hợp như thế dc, thật khó tin, sau 1 hồi tra hỏi về Duy, về tình cảm của a dành cho Nhi, có thật lòng không, a có dám chắc chắn không, sau khi xác nhận, cả 3 ng đều mỉm cười đầy bí ẩn
- haiss có lẽ lần này mình phải ra tay thui... Long nói.
- phải làm sao cho Nhi nhận ra tình cảm của nó, và thừa nhận điều đó. Trang nói thêm
- lần này, tui tui giúp a, nhưng a mà làm Nhi phải khóc thì a sẽ không yên với tui tui đâu. Lê nhìn Duy, nói đe dọa.
- vậy là 1 vở kịch được dựng lên, và diễn viên chính là Ly, dc gọi điện thông báo. Ly là sinh viên trường sân khấu điện ảnh ,nên có dịp thực tập khả năng diễn xuất, cô nhiệt tình đồng ý, nói chỉ việc đó còn giúp dc con nhỏ bạn thân của Ly.
-
- sao cả ngày hnay, tui dien hay không? bà quên tui là sinhh viên trường sân khấu điện ảnh hả...Ly chọc nó...sau khi mọi ng giải thích cho nó hiểu...mọi ng chỉ diễn kịch để cho nó phải nói ra suy nghĩ, tình cảm của nó.
- bà...mọi ng dám nói dối e...nó bực mình, vì nó tự nhiên thành con ngốc, nhưng trong lòng lại vui lắm, nó như trút dc 1 gánh nặng.
- ng mà tui muốn giới thiệu với mọi ng là đây nè...Ly nói, rùi nắm lấy tay Lê.
- hả? thiệt hả a...Nhi và Trang hỏi cùng lúc,
- mày cũng kín tiếng ghê, dám dẫu a e...Long đấm nhẹ vào lưng Lê
- a với Lê tính báo ọi ng bit, nhưng thấy e tâm trạng đang không vui, nên để từ từ đợi dịp nào đó, sẽ ọi ng bit, Lê cười, gãi gãi đầu.
- a đó dám dẫu e...Nhi đánh nhẹ vào ng Lê
- nè nè, bi giờ bit rùi thì từ giờ cấm bà bắt nạt a lê, muốn bắt nạt thì bắt nạt, ng đó của bà kia...Ly chọc nó rùi chỉ tay về phía Duy
-nó quay lại nhìn Duy rùi ngượng ngùi quay đi
- thui mày với Ly thì vô trong nhà tao với Trang xử tội, còn ở đây có 2 ng đang muốn tui mình đi để tâm sự...Long vừa nói chọc nó, vừa kéo Lê đi...mọi ng cười chọc nó với Duy rùi đi vô trong
-nó im lặng nhìn Duy, Duy đang lại gần nó
- a dám lừa e...nó trách duy
- a xin lỗi...lúc này Duy đang đứng rất gần nó
- a dám làm e khóc
- lỗi tại a...Duy ôm nó vào lòng.
-
- a hứa chỉ lần này thui, a sẽ không làm e khóc nữa.

-

- a không bắt e phải tin a ngay bây giờ, không bắt e phải nói iu anhưng hãy cho a cơ hội, để chứng minh tình cảm của a dành cho e.

-....

- e đã làm cho a tin vào tình iu 1 lần nữa, vậy hãy để a làm e tin là tình iu là có thật...hãy cho chính e cơ hội, đừng chạy trốn nữa, dc không e...Duy nhìn nó...ôm chặt nó vào lòng, như sợ sẽ đánh mất nó lần nữa

-...nó khẽ gật đầu mỉm cười nhìn Duy...nó cảm thấy dc che chở khi a ôm nó...thật hạnh phúc khi dc ai đó quan tâm, che chở.

ở trong nhà, có 2 cặp cũng đang hạnh phúc quan sát nó và Duy.

.....

the end ^^

9. Chương 9

Truyện Tình Cờ Hay Duyên Số đang được tác giả hoàn thiện Chương 9 nhé, bạn vui lòng quay lại sau!

CÓ THỂ BẠN CHƯA BIẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tinh-co-hay-duyen-so>